

*ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ -
ΔΙΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ*

Αθανάσιος Κωνσταντίνου

ΔΙΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ, ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Εισαγωγή

Η συζήτηση γύρω από τον διανθρωπισμόν εγεννήθη αρχικώς σε ένα πραγματικόν κλίμα ηθικού πανικού. Οι ίδιοι οι διανθρωπιστές και οι υποστηρικτές τους προέτειναν να φέρουν στο ευρύ κοινόν αποκαλύπτες, όλες τις αδημοσίευτες υποσχέσεις περί του σκοπού τους, οι οποίες όμως δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν παρά μόνον με κόστος μίαν ομάδα απιστεύτων υπερβάσεων και παραβάσεων των ειωθότων. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον οι αντιδράσεις των σχολιαστών ήσαν συχνότερον αρνητικές έως ακόμη και τοξικές.

Ελέχθη ότι το διανθρωπιστικόν εγχείρημα ήταν επικίνδυνον, απατηλόν και επιπλέον απραγματοποιήτον. Ότι δεν ήταν τίποτε περισσότερο από μια προμελέτην εγκλήματος κατά της ανθρωπότητος ή μια κατάσταση προπαρασκευής για μια παγκόσμιο καθολική «ρομποτοποίηση». Ότι ήταν το σύμπτωμα μιας υπερπλουστεύσεως του ανθρώπου, απομειουμένου και περιοριζομένου στον μονήρη εγκέφαλόν του και μόνον. Ότι υπέκρυπτεν, μάλλον ατελώς και ανεπιτυχώς, ποικίλα μη αναγνωρίσιμα οικονομικά και κοινωνικά συμφέροντα. Ότι υπήρξεν επείγουσα ανάγκη να πραγματωθεί, σε έναν κόσμον που κατεστράφη από την δυστυχία, τον πόλεμον, τις περιβαλλοντικές καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης και τις ανισότητες, ώστε να επιδιώξει και να επιφέρει μελλοντικές βιώσιμες και ευτυχείς μορφές ζωής..... και ούτω καθ' εξής.

Στις προφητείες κάποιων εφάνητο ότι υπήρχαν οι απαντήσεις στις διατριβές κάποιων άλλων. Ωστόσο, η περί το ζήτημα κατάσταση ελειάνθη και ειρήνευσεν. Οι ίδιοι οι διανθρωπιστές «αυτοπεριεσάλησαν», συνειδητοποιούντες ότι ίσως να μην ήταν πολύ έξυπνο να προβλέπουν την κατάργηση της ανθρωπότητος προς όφελος των «υπερβαινόντων τα εσκαμμένα» ανθρώπων με υπερδυνάμεις. Όσον για τους αντιπάλους τους, ενεπλάκησαν στην ανάγνωση και ερμηνεία ενός συνολικού έργου,

περιπλοκοτέρου και λεπτοφυστέρου από ό,τι αρχικώς ενόμιζαν.

Εκτός από την έρευνα για την ανθρωπίνη ενίσχυση (παντοειδή «αύξηση» του ανθρώπου), έχουμε παραδεχθεί ολοέν και περισσότερο ότι το διανθρωπιστικόν εγχείρημα είναι να προωθήσουμε μια κατευθυνομένη ριζικήν βελτίωση του είδους μας, υπ' αυτήν δε την έννοιαν έχουν αναπτυχθεί πανεπιστημιακά ερευνητικά προγράμματα για να το αξιολογήσουν. Ημπορούμε επίσης να επισημάνουμε την ιστορικήν ή γενεαλογικήν εργασίαν που αποσκοπεί στην εξεύρεση διανθρωπιστικών διατριβών και προτάσεων από διάφορους συγγραφείς : Επιστημονικής φαντασίας, περιθωριακών επιστημονικών εκδόσεων, ιδεολογικών κειμένων κλπ.

Ευρισκόμεθα τώρα σε ένα σημείον όπου έχει γίνει δυνατόν να παρουσιάσουμε σαφώς μίαν σειράν αναγνωρίσιμων θέσεων, αποτελουσών ένα διανθρωπιστικόν πρόγραμμα. Συνεπώς έχει σημασία να το πράξουμε μεθοδικώς και συγκριτικώς και να ερμηνεύουμε τον διανθρωπισμόν όχι μόνον από την σχέσιν του προς τον ανθρωπισμόν, αλλά και από την σχέσιν του προς την τεχνολογίαν.

Κατά πρώτον, είναι απαραίτητον να γίνει διάκριση του διανθρωπισμού από τον μετανθρωπισμόν, ακόμη και αν είναι δυνατές και πιθανές οι μερικές ή ολικές προσεγγίσεις και αλληλεπικαλύψεις τους. Κάποιος πράγματι ημπορεί να σκεφθεί, ότι ο διανθρωπισμός και ο μετανθρωπισμός είναι δύο τρόποι μελλοντικής συσχετίσεως με τον ανθρωπισμόν, ο οποίος μας εκληρονομήθη από το παρελθόν. Αυτό όντως συμβαίνει, αλλά πρέπει να προσέξουμε ιδιαιτέρως να αποφύγουμε μίαν αφελή και επιπολαία ανάγνωση η οποία θα εδημιούργει μίαν ψευδή συμμετρίαν.

Ο σπουδαίος Αθηναίος φιλόσοφος Αντισθένης (444 – 365 π.Χ.) ιδρυτής της σχολής των Κυνικών Φιλοσόφων edήλωσεν :

«Αρχή σοφίας ονομάτων επίσκεψις !». Η διαπίστωσις του ευρίσκεται στα θεμέλια κάθε αληθούς και αρτίας γνώσεως.

«Επίσκεψις» σημαίνει επισκόπησις. Η πρώτη λέξις παράγεται από το ρήμα σκέπτομαι και η δευτέρα από το σκοπούμαι.

Σημαίνει δηλαδή εξέταση, έρευνα. Εδώ αναφερόμεθα στην έρευνα των ονομάτων, δηλαδή στην έρευνα της ετυμολογίας της λέξεως και της σημασίας της, δηλαδή της ρίζης απ' όπου παράγονται με παραγωγή η σύνθεσις άλλες λέξεις, αλλά και η σημασιολογική διαφοροποίησις της λέξεως με την πάροδον του χρόνου. Αφ' ετέρουμ «Ετυμος» σημαίνει γνήσιος, αληθής, πραγματικός. Επομένως ετυμολογία είναι ο λόγος ο γενόμενος περί της πραγματικής ρίζης των λέξεων και την αρχικήν της σημασίαν.

Συνεπώς ας καθορίσουμε με σαφήνεια : Και στις δύο περιπτώσεις, έχουμε τον όρον «ανθρωπισμός», προθέτοντες κάποιο πρόθεμα. Θα ημπορούσαμε λοιπόν να θεωρήσουμε πως είναι η έννοια του προθέματος η οποία γεννά την διαφοράν ως εξής:

Τα προθέματα εν προκειμένω είναι εξόχως σημαντικά:

- Το «trans-» του «transhumanism», του διανθρωπισμού, σημαίνει λατινιστί «αυτό που βαίνει πέραν – που υπερβαίνει» και υποδεικνύει εδώ την έννοιαν του «πέραν από», οπότε επομένως αντλεί τα στοιχεία που υπερβαίνουν τον άνθρωπον. Συνεπώς, ο διανθρωπισμός είναι ένα πρόγραμμα για την καθιέρωση αξιών και προτύπων προοριζομένων να υπερβούν τον ανθρωπισμόν. Είναι ένα «υπερανθρωπισμός»
- Το «post» του «posthumanism», του μεταανθρωπισμού, σημαίνει λατινιστί «αυτό που έρχεται μετά, ύστερα από κάτι». Επομένως, ο μεταανθρωπισμός είναι ένα πρόγραμμα που στοχεύει στην καθιέρωση αξιών και προτύπων για αυτό που έρχεται μετά τον ανθρωπισμόν και επισημαίνει εδώ όλα όσα έρχονται μετά τον ανθρωπισμόν.

Ο πρώτος είναι υποθετικός, αφορά στο είδος εκείνο του ουτοπισμού που αλλάζει (λίαν) ευκόλως, μεταπίπτων σε δυστοπία. Ο δεύτερος θα επέλθει ανεξαρτήτως από το τι θα μεσολαβήσει: Ο ανθρωπισμός, όπως κάθε ιδεολογία, δεν είναι αιώνιος, συνεπώς θα τον διαδεχθεί ένα άλλο ιδεολογικόν μόρφωμα. Ο διανθρωπισμός είναι ένα φιλοσοφικόν κίνημα που υποστηρίζει τον μετασχηματισμόν της ανθρωπίνης καταστάσεως και την υπέρβασή της (εξ ου και κατά τινας «υπερανθρωπισμός»), με την ανάπτυξη, ευρεία διάθεση και εφαρμογήν εξελιγμένων τεχνολογιών, ώστε να ενισχυθεί σφόδρα η ανθρωπίνη διάνοια και φυσιολογία.

Υπ' αυτές τις συνθήκες ο μεταανθρωπισμός θα ήταν ουσιαστικώς θετικός : Θα ημπορούσε να προωθήσει περαιτέρω την δυνατότητα απελευθερώσεως των τεχνολογιών (ειδικώς των βιοτεχνολογιών) και θα επανελάμβανε αρτιότερον την από αμνημονεύτων ετών ανθρωπίνη φιλοδοξία για μιαν πλέον ικανοποιημένη, πλέον καρποφόρον ύπαρξη, απελευθερωμένη από μάστιγες όπως η ασθένεια, ο πρόωρος θάνατος, η αθλιότης της πείνας κ.λπ.

Αντιθέτως ο διανθρωπισμός θα ήταν ένας μεταανθρωπισμός βαίνων ατερόνως προς το άπειρον, αγνοών πού να σταματήσει :

Ενώ ημπορούμε να περιμένουμε την μετά ενδελεχή εξέταση νομιμοποίησης των τεχνικών που επινοούνται και εφαρμόζονται για να βελτιώσουν την τύχην της ανθρωπότητος (που παραμένει αμετάβλητος στα ουσιώδη, ακόμα και εάν οι δυνατότητές της αυξάνονται), οι διανθρωπιστές θα ήθελαν να παραδώσουν τον άνθρωπον στην τεχνολογίαν. Αδιστάκτως και απολύτως, ως μέρος ενός «σχεδίου ολομετώπου επιθέσεως για την εξάλειψη του ανθρώπου ως “μέτρου πάντων πραγμάτων”», όπως το έθεσεν ακριβώς ο γεννηθείς το 1951, σπουδαίος Γάλλος διανοητής Luc Ferry (Λυκ Φερί-δοκιμιογράφος, Καθηγητής Πολιτικών

Επιστημών και Φιλοσοφίας και πρώην υπουργός Νεολαίας, Εθνικής Παιδείας και Ερεύνης της Γαλλίας, στην συντηρητική κυβέρνηση του Ραφαρέν, επί προεδρίας Ζακ Σιράκ. Είναι άθρησκος και υποστηρικτής του «κοσμικού ανθρωπισμού»). Αυτό ισοδυναμεί με τον εμμονικόν διανθρωπισμόν της προσκολληθείσας στην τεχνολογίαν, προσκολληθείσας ακριβώς σε αυτό το κρίσιμον σημείον απεχθείας, εντόνου αντιδράσεως και κοινωνικής «ανακρούσεως», όπου θα παρημελείτο οποιαδήποτε διασφάλιση της ανθρωπίνης αυτοβουλίας. Οπότε δια του συνακολούθου μετανθρωπισμού θα παρήγετο μια σύγχρονος έκδοσις της «κατ' εξοχήν συγχρόνου» φιλοδοξίας : Να καταστεί ο εαυτός μας κύριος, ιδιοκτήτης και δεσπότης της φύσεως.

Στην πραγματικότητα, ο μετανθρωπισμός είναι μια στάση δυσπιστίας των αξιών και των κανόνων του ανθρωπισμού του Διαφωτισμού. Εκδηλούται σε συγγραφείς που πιστεύουν ότι ο άνθρωπος δεν είναι «νήσος ελευθερίας και αυτονομίας» εντός ενός σύμπαντος υφισταμένου την φυσική αιτιότητα και την «ρευστότητα». Η τελευταία υπογραμμίζει το μείγμα, τον υβριδισμόν, τις ενδιάμεσες καταστάσεις, οπότε δυνητικώς καταδεικνύει τις ψευδαισθήσεις εκείνων που πιστεύουν σε αμετάβλητα «σταθερά αποστάγματα», στην πρώτην γραμμή των οποίων ευρίσκεται η ουσία του ανθρώπου. Εν ολίγοις, οι μετανθρωπιστές πιστεύουν ότι είμεθα ήδη «μετάνθρωποι», εφ' όσον δεν είμεθα πλέον προσκεκολλημένοι στο υποστηριζόμενον από τον ανθρωπισμόν όραμα του κόσμου.

Ο διανθρωπισμός προχωρεί με πολύ διαφορετικόν τρόπον. Πιστεύει ότι η δαρβινική εξέλιξις συνεχίζει λίαν βραδέως και ότι η βιολογική κατάσταση των ανθρώπων που έχει απορρεύσει έτσι είναι σε μέγαν βαθμόν μη ικανοποιητική: Περιορισμένες αισθητηριακές και πνευματικές ικανότητες. Υποβολή του ατόμου σε κακώς ελεγχόμενα και δυνητικώς καταστροφικά συναισθήματα. Ενδεχόμενες νόσοι και αναπόφευκτον του γήρατος και του θανάτου: Πάμπολλα όρια από τα οποία είναι θεωρητικώς δυνατόν να απαλλαγούμε, να «απελευθερωθούμε» !

Ένα βασικόν σημείον είναι ότι αυτή η απελευθέρωσις αναμένεται από την τεχνολογία και όχι από την βοήθειαν της θρησκείας ή της σοφίας και της ενοράσεως. Οι διανθρωπιστές πιστεύουν ότι πρέπει να καταστούμε μετάνθρωποι και ότι θα το επιτύχουμε με τον χειρισμόν της ιδικής μας εξελίξεως, κατανικόντες τον εαυτόν τον φέροντα την τρέχουσα βιολογικήν μας κληρονομία, δηλαδή αυτήν της ανθρωπότητος.

Οι αντιπροσωπευτικοί συγγραφείς – απολογητές του μετανθρωπισμού (Rosi Braidotti, Donna Haraway, Kathy Hayles, Roberto Malteri, Cary Wolfe) ισχυρίζονται ότι θα απαλλαγούμε από τον ανθρωπισμό, όχι με την έννοια ότι τον θεωρούν ως δόγμα, αλλά με την έννοια ότι είναι ένας τρόπος σκέψης που ουσιαστικώς έχει εξαντλήσει τις δυνατότητές του. Οι αντιπροσωπευτικοί συγγραφείς – απολογητές του διανθρωπισμού (Nick Bostrom, Ray Kurzweil, Max More, Anders Sandberg) ισχυρίζονται ότι ενσαρκώνουν έναν νέον ανθρωπισμό, απελευθερωμένο από δεισιδαιμονίες και συντηρητισμούς όπως αυτές του Διαφωτισμού, αλλά περισσότερο ουσιαστικά και ριζοσπαστικότερο από εκείνον του Διαφωτισμού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον αναζητούν τους «προδρόμους» τους, (με κάποια δόση αφέλειας και παιδισμού).

Στόχος αυτού τους του ελιγμού δεν είναι μόνον να προσδώσει μια «νομιμότητα συνεχείας» σε ένα εγχείρημα το οποίον άλλως θα ηυλόγει μόνον τον εαυτόν του. Στόχος τους είναι επίσης να προσδιορισθούν τα διαχρονικά βήματα εντός της ίδιας διαδικασίας, στο παρόν, το οποίον συνεχίζει το παρελθόν και υλοποιεί την προπαρασκευήν του μέλλοντος, μέχρις ένα συγκεκριμένο σημείον. Αλλά μόνο μέχρις ένα σημείον. Πράγματι, όπως έχει διαπιστωθεί πλειστάκις, οι διανθρωπιστές βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην τεχνολογία : Ο διανθρωπισμός είναι ένα εντυπωσιακόν τεχνολογικόν κίνημα.

Οι στρατηγικές που προβλέπονται για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας από μίαν ανεπαρκή «βιολογική δωρεά» είναι ποικίλες: βιολογική, βιονική, πληροφορική. Στόχος τους είναι να αυξήσουν ριζικώς την απόδοση των ανθρώπων, με εξαιρετική ανάπτυξη των ικανοτήτων που έχουν ήδη και ίσως, προσδίδουσες τους αρκετές ολοσχερώς νέες ικανότητες. Αυτό επομένως είναι ένα ουτοπικόν έργο. Αλλά ακριβώς από αυτήν του την σχέση με την τεχνολογία η ουτοπία να μετατραπεί σε δυστοπία. Προετάθη από τον έγκριτον Αμερικανόν πολιτικόν επιστήμονα Λάνγκτον Γουίνερς (Langdon Winner), Καθηγητή «Επιστημονικών και Τεχνολογικών Σπουδών» στο Πολυτεχνικόν Ινστιτούτο Ρένσελερ της Νέας Υόρκης, ότι κάποιος θα ημπορούσε να ερμηνεύσει τον διανθρωπισμόν ως το έργο ανυψώσεως της ανθρωπότητος ώστε να φθάσει στο επίπεδον των τεχνολογιών που η ίδια ανέπτυξεν.

Στη συνέχειαν, το εγχείρημα «επεμολύνθη» κατ' αρχήν με μίαν πολύ κοινή μορφή παραλογισμού. Αυτό που αρχικώς ήταν ένα μέσον, κατέστη ακουσίως, χωρίς κανείς να το επιδιώξει, το ζητούμενον, ο σκοπός: Οι τεχνικές των τεχνολογιών έπρεπε να απολαύσουν τον καρπόν της γης με ολιγοτέρα κόπωση και εργασία. Τώρα απητείτο οι υποτιθέμενοι κύριοί τους για να συνεχίσουν να κυριαρχούν, να μετατραπούν άρδην, μονίμως και «εκ των άνω προς τα κάτω». Οι διανθρωπιστές δεν τολμούν να ισχυρισθόν πως κατέχουν μια μαγική συνταγή ώστε να ελέγξουν και να τερματίσουν αυτό το κίνημα, όπως στο ποίημα του τιτανίου Γκαίτε «Ο μαθητευόμενος μάγος» («Der Zauberlehrling»).

Αντιθέτως, προτείνουν να συνοδεύσουν το εν λόγω δρώμενον, ή ακόμα και να το επιταχύνουν, διαβεβαιώντας ότι η φύση του ανθρώπου είναι να υπερβαίνει πάντα αυτό που έχει κάνει ο ίδιος για τον εαυτόν του. Δεν είναι καθόλου βέβαιον ότι όντως έχουν προσεγγίσει την ανθρωπιστική έμπνευση που θεωρούν ότι ενσωματώνουν.

Μήπως σας εκίνησεν την περιέργειαν και το ενδιαφέρον ο διανθρωπισμός ; Τότε ευλόγως θα σαγηνευθείτε πιθανότατα από τον μετανθρωπισμόν! Εάν ο πρώτος, ενώ επιθυμεί την καθολική άνοδον, αύξηση και βελτίωση του ανθρώπου, εξακολουθεί να επιβεβαιώνει την κεντρική θέση του ανθρώπου, ο δεύτερος σκοπεύει να υπερβεί τον άνθρωπον και τον ανθρωπισμόν, με σκοπόν να τοποθετήσει στο κέντρον, αντί του ανθρώπου τα εργαλεία τα οποία αυτός εδημιούργησεν, στον πυρήνα του όλου συγκροτήματος.

Ας σταθούμε στιγμιαίως να εξετάσουμε αυτήν την κοσμοθεωρητική σύλληψη, η οποία ημπορεί αφ'εαυτής να κινητοποιήσει πολλές στρατηγικές σε ολόκληρον τον κόσμο. Τι θα ημπορούσε να ευρίσκεται μετά τον άνθρωπον στο «συνεχές» της προόδου, στην οποίαν εμπλέκονται αναμφισβητήτως οι υποστηρικτές της θεωρίας αυτού του είδους; Θα ημπορούσε ευκόλως να υπάρξει πολυεπίπεδος ρήξη. Τέλος, ο κόσμος πάντα διστάζει μεταξύ του ανθρωπισμού (ο οποίος τοποθετεί τον άνθρωπο στο κέντρον του) και της σκέψεως (που τοποθετεί τις ιδέες του ανθρώπου στο κέντρο). Δύο σημαντικές μορφές της δευτέρας κατηγορίας ημπορούν να εντοπισθούν ευκόλως : Θρησκείες και ιδεολογίες. Και στις δύο περιπτώσεις, πρόκειται για «ανθρώπινες ιδέες», οι οποίες σε κάποιο σημείο αναλαμβάνουν έναν κυρίαρχο ρόλο: Οι θρησκείες γεννώνται πάντα από μια περιστροφή περί τον άνθρωπο πριν έλθουν εν τέλει να τον συντρίψουν με τα δόγματα και τους κλοιούς τους. Οι ιδεολογίες γεννώνται από τον ανθρωπιστικόν ιδεαλισμό για να έλθουν κατόπιν να συντρίψουν τον άνθρωπο υπό τους απολυταρχισμούς τους, μεταπίπτουσες από την ελευθερία στην τρομοκρατία, από τον μαρξισμό στον σταλινισμό, από τον φουτουρισμό στον φασισμό, από τον καπιταλισμό στον «φιλελεύθερο» νεο-ολοκληρωτισμό, ή από την οικολογία στον οικοφασισμό ή τον οικολοκληρωτισμό και ούτω καθεξής...

Εάν ο μετανθρωπισμός είναι μια συνέχεια του διανθρωπισμού, τότε αμφότεροι είναι ανθρώπινες δημιουργίες ώστε να υπερβούν την προτέρα κατάσταση του ανθρώπου, ανθρώπινες δημιουργίες που θα τεθούν ως πεποιθήσεις, ως συστατικά πίστεως, ως θεοί. Αυτό είναι το σημείον όπου ευρίσκεται η κοινωνική σχάση και η θραύση, επειδή οι θρησκείες και οι ιδεολογίες είναι συστήματα για την οργάνωση των ανθρώπινων κοινωνιών. Αυτό το νέο στάδιο θα προτείνει πίστη στις υλικές δημιουργίες, στην βελτίωση των φυσικών μας ικανοτήτων (με ληψη ποικίλων «φάρμάκων» ή με άμεση χειρουργική παρέμβαση στα ανθρώπινα σώματα) και των διανοητικών μας ικανοτήτων (με την τεχνητή νοημοσύνη). Δεν υπάρχει πλέον κανένα ζήτημα πίστεως ή αμφιβολίας για την ύπαρξη ενός θεού ή στην σχετική σημασία μιας πολιτικής ιδέας, διότι όλα είναι υλικά.

Συνεπώς δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι το μεγάλο ανθρωπιστικό κίνημα που προηγήθη της ελεύσεως του Διαδικτύου φθάνει τώρα σε αυτό το ολοκληρωτικό στάδιον, τοποθετούν το εργαλείον υπεράνω των ανθρώπων που το εφηύραν. Αυτή η προοπτική δεν προεξαγγέλει τίποτα καλό για τα επόμενα 20 έτη, ενώ μας επιτρέπει επίσης να καταλάβουμε ότι είναι ένα νέο πλήγμα της ιστορίας το οποίον καλείται να υποστεί και από το οποίον καλείται να διέλθει η ανθρωπότης. Επίσης όμως μας επιτρέπει να συναισθανθούμε πως επιτρέπονται και πλέον είναι προσβάσιμες όλες οι ελπίδες για την ανατροπή αυτής της σκοτεινής περιόδου με ένα αίσιον αποτέλεσμα.

Εάν εξετάζουμε την υπέρβαση του ανθρωπισμού και συνεπώς την έλευση μιας μορφής μεταανθρωπισμού ως αναπόφευκτον, είναι επειδή υπάρχει ήδη εύφορον έδαφος προς τούτο, για τουλάχιστον τρεις λόγους:

Οι περίοδοι συγκρατήσεως και αποτροπής της επιδημίας του κοροναϊού το 2020 έχουν ιδει να εμφανίζεται μια αποκαλυπτική τάση σε κοινωνικά δίκτυα υπό από το σύνθημα «Εμείς είμαστε ο ιός». Παρατηρούντες την επάνοδον των αγρίων ζώων σε κατωκημένες περιοχές όπου αυτά είχαν εξαφανισθεί ή καταστεί σπανιότατα, μερικοί άνθρωποι βλέπουν τους εαυτούς τους ως την εσωτέρα, την εγγενή αιτία καταστροφής της φύσεως, θεωρούντες αυτές τις εκδηλώσεις της ακμαζούσης βιοποικιλότητος ως μορφήν νομίμου και δικαίας εκδικήσεως. [Όρα το άρθρον των Άγγλων Γεωγράφων Άνταμ Σήρλε (Adam Searle) και Τζόναθον Τέρνμπουλ (Jonathon Turnbull) του Πανεπιστημίου Καίμπριτζ, «Αναγεννώμενες φύσεις; Περισσότερες από ανθρώπινες προοπτικές για την COVID-19» («Resurgent natures? More-than-human perspectives on COVID-19») «Sage Journals», Καλιφόρνια, Τόμος 10, τεύχος 2, 10/06/2020]

Η λογική και τρομακτική επέκταση αυτού του συλλογισμού είναι μια καταληκτική αναγκαία εξέλιξη της ανθρωπότητος, αφού αυτή είναι ένας «θανατηφόρος ιός», ώστε να δοθεί χώρος στην αγρία ζωή που ανακαταλαμβάνει δικαιωματικώς την νόμιμο και δικαία θέση της στην γη. Αυτό είναι ένα «αυτοκτονικό» βήμα στο οποίον δεν προχωρούν ευτυχώς οι περισσότεροι από τους πολυαριθμούς αποβλακωμένους χρήστες του Διαδικτύου (ακόμη).

Παρ' όλα ταύτα, σε πολλές χώρες του κόσμου ημπορεί να παρατηρηθεί μια απώλεια πίστεως στην ανθρωπότητα μεταξύ της νεοτέρας γενεάς. Μια φιλόδοξη μελέτη εκάλεσε 10.000 άτομα ηλικίας 16 έως 25 σε δέκα διαφορετικές χώρες (Αυστραλία, Βραζιλία, Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο, ΗΠΑ, Ινδία, Νιγηρία, Πορτογαλία, Φινλανδία, Φιλιππίνες) για να μετρήσουν το πιθανόν άγχος τους περί τα κλιματικά ζητήματα. Στην ερώτηση «είναι καταδικασμένη η ανθρωπότης;» 55% των ατόμων απήντησε ναι.

[Όρα το διάσημον ιατρικόν περιοδικόν «Lancet» τεύχος Δεκεμβρίου 2021, Τόμος 5, Τεύχος 12, συλλογικόν άρθρο «Το άγχος του κλίματος στα παιδιά και στους νέους και οι πεποιθήσεις τους σχετικά με τις κυβερνητικές αντιδράσεις στην κλιματική αλλαγή : Μια παγκόσμιος έρευνα» («Climate anxiety in children and young people and their beliefs about government responses to climate change: a global survey»)]

Η ανθρωπότης έχει ωθήσει μέχρι στιγμής την τεχνολογικήν πρόοδο τόσο μακράν, ώστε τώρα η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση εργαλεία των οποίων την λειτουργίαν δεν είναι σε θέση να εξηγήσει με σαφήνεια. Ένα smartphone ή ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής δεν είναι μία σφύρα ή ένας πρίων. Οι περισσότεροι από εμάς δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν, να επισκευάσουν και επομένως πράγματι δεν είναι σε θέση να κυριαρχήσουν όλα τα ψηφιακά και ηλεκτρονικά εργαλεία, απαραίτητα πλέον για την καθημερινή μας ζωή. Αυτή η έλλειψη κυριαρχίας και κατανοήσεως συνεπάγεται μια μορφή εμπιστοσύνης, για να μην ειπούμε μία πίστη, στην αποτελεσματικότητα αυτών των εργαλείων. Μια πεποίθηση που θα μπορούσε να την εκμεταλλευθούν με κυνισμό όσοι από εμάς έχουν κατακτήσει αυτά τα εργαλεία, ακόμη και εάν αυτή μας η συνολική αριστοτεχνική κυριαρχία θα ήταν μια αυταπάτη.

Αυτή η ιδέα χρησιμοποιείται στο μυθιστόρημα «Θεμέλιον» (Foundation) του Ισαάκ Γιούντοβιτς Ασίμοφ (1951), το οποίον εστιάζει στην πυρηνικήν τεχνολογία. Στην κοινωνία που φαντάζεται ο συγγραφέας, οι πυρηνικοί σταθμοί είναι τόσο αποτελεσματικοί και μακροχρόνιοι που, από γενεάς σε γενεά, όσοι τους συντηρούν καταλήγουν να μην γνωρίζουν καθόλου πώς λειτουργούν, αφού ποτέ δεν εχρειάστη να επέμβουν σε αυτούς. Αυτήν την ανικανότητα εκμεταλλεύονται στην συνέχεια τα μέλη του «Θεμελίου» που έχουν μεταδώσει αυτήν την γνώση, με σκοπόν να καθιερώσουν την «Θρησκείαν της Επιστήμης».

Τέτοια δρώμενα συμβαίνουν επειδή δεν γνωρίζουμε και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε, τι υπάρχει μετά θάνατον, όπως ανέπτυξαν οι θρησκείες, που ήκμασαν με την υπόσχεση ενός παράδεισου, μιας αιωνίου ζωής, οπότε έδημιούργησαν έτσι τα μέσα επιβολής των δογμάτων τους.

Εάν η ανθρωπότης είναι καταδικασμένη, εάν ενεργεί ως ιός για τον βιότοπόν της και αν κατέχει εργαλεία τα οποία θεωρούνται αποτελεσματικότερα από τον εαυτόν της, καθώς δεν είναι σε θέση να τα κατανοήσει πλήρως ... τότε τι μπορεί να σημαίνει «να αποφευχθεί αυτό που έρχεται μετά» ή ακόμα και «τι θα συμβαίνει πέραν από τον άνθρωπον»; Δηλαδή τι σημαίνει εάν μία περαιτέρω εξέλιξη μακράν αυτού του μορφολειτουργικού προτύπου που είχαν δημιουργήσει ως πλησιέστερον στην ιδικήν της κατάσταση, ήτο μακράν του ανθρωπισμού; Καθ' υπέρβασή του, πέραν αυτού ή μετά από αυτόν.

Συνεπώς, θα διερευνήσουμε αυτές τις ιδέες αναζητώντες επεξηγητικά και διασαφηνιστικά στοιχεία στην ιστορία, στα γεγονότα και στην φαντασία. Αυτό μας επιτρέπει να δοκιμάσουμε τον πραγματισμόν αυτών των ιδεολογιών, όπου χρησιμοποιείται ήδη εκτενώς η τεχνητή νοημοσύνη, ενώ ο «ενισχυμένος» μετάνθρωπος εξακολουθεί να είναι μόνον ένας μύθος. Η αναζήτηση πρέπει επίσης να είναι εστιασμένη και στην μετανθρωπιστική μυθολογία, επειδή αναγνωρίζουμε την δύναμη της φαντασίας και την θεραπευτική αξία που απαιτείται για να κατανοήσουμε τις αναστατώσεις, τις αναταραχές και τις ανακατατάξεις ενός τέτοιου δυναμικού πεδίου εφαρμογής.

Πρόλογος

ΟΡΟΣΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟΝ: ΜΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Πολλά μελλοντολογικά μυθιστορήματα τοποθετούνται στο αχανές διάστημα, περισσότερο ή λιγότερο αποσυνδεδεμένα από την πραγματικότητα. Η μετανθρωπιστική μυθοπλασία (ως είδος) επιστρέφει και ίσταται πάλιν εδώ, στην Γη, αναλαμβάνουσα την κοινωνικο-φιλοσοφική αντανάκλαση που προκύπτει από τα όνειρα μίας ζωής χωρίς ασθένεια, χωρίς γήρανση και χωρίς θάνατον, όνειρα μεταφερόμενα από τον διανθρωπισμόν.

Ας περιηγηθούμε λοιπόν σε αυτήν την βιβλιογραφία ώστε να εξετάσουμε τα πιθανά μέλλοντα που προσδιορίζει : Μας οδηγεί σε ένα μέρος όπου δεν ανήκουν πλέον οι έως τούδε γνωστοί μας άνθρωποι, όπου η ισορροπία της εξουσίας μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών ιδρυμάτων έχει ασφαλώς μετατοπισθεί υπέρ των δευτέρων. Η έκρηξη των ανισοτήτων οδηγεί βεβαίως σε μιαν «απομάκρυνση», μιαν «απόσχιση» των αρχουσών μειονοτήτων, των «προτίμων», των elites, οι οποίες, ενάντια σε όλες τις αντιξοότητες, θα καταβάλουν την εκ μέρους τους καλύτερα δυνατή προσπάθεια για να αψηφήσουν τον θάνατο, κατακτώσες την αθανασία.

Πώς προλέγει το μέλλον η μετανθρωπιστική μυθοπλασία ;

Η μετανθρωπιστική μυθοπλασία «εκδιπλούται» στην διασαύρωση πολλών επιστημονικών κλάδων, νανοτεχνολογιών, βιοτεχνολογιών, γνωστικών και υπολογιστικών επιστημών, που προτείνουν να διαμορφώσουν εκ νέου τον άνθρωπον, αλλά «εκδιπλούται» και στην σύγκλιση των διεπιστημονικών έργων ποικίλων ειδικών σε όλους τους γνωστικούς τομείς. Τονίζει την

διάσταση του πιθανού, πολύ περισσότερο από εκείνη του φανταστικού, ακόμη και εάν η πλοκή εξακολουθεί να περιστρέφεται γύρω από τους ανθρωπίνους χαρακτήρες στην διαδικασία της μετανθρωποποίησης ή των μη-ανθρώπων που είναι προικισμένοι με συνείδηση. Με την μετανθρωπιστική μυθοπλασία, δεν τίθεται πλέον ζήτημα τέλους του κόσμου, αλλά του κόσμου που γνωρίζουμε, τέλους το οποίον είναι απλώς παρατεταμένο, μερικές φορές με έναν ιδιάζοντα τρόπον, εκτενή και κληρονομούμενον από την επιστημονική φαντασίαν.

Οι τρέχουσες εργασίες οι σχετικές με την έκταση της χρήσεως ρομπότ σε όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας είναι ιδιαίτερες σημαντικές [όπως η ρομποτική χειρ που ανεπτύχθη στο Ινστιτούτον Μηχανικής «Prime» του CNRS, οι εξώσκελετοί που χρησιμοποιούνται για την ανακούφιση του προσωπικού υγείας του εμπλεκόμενου στην καταπολέμηση του Covid-19, (Όρα Martin Korpe «Des exosquelettes pour soulager les soignants» «Νέα του CNRS» της 07.23.2020, – Γαλλικόν « Εθνικόν Κέντρον Επιστημονικής Ερεύνης» – Centre national de la recherche scientifique French National Center for Scientific Research / CNRS), η άμεσος παρέμβαση στο σώμα με την εισαγωγή μικροκυκλωμάτων στην σάρκα προκειμένου να θεραπευθούν ορισμένες ασθένειες, για να αναφέρουμε μόνον τις πλέον πρόσφατες καινοτομίες]. Και τούτο διότι ημπορούν να μας οδηγήσουν να πιστεύσουμε ότι η μυθοπλασία, ολοέν και περισσότερο, θα συνοδεύει, προβλέπει και εικάζει για το ύφος του μελλοντικού τρόπου ζωής, που θα προκύψει από την πρόοδο της τεχνολογικής επιστήμης, σχεδιασθείς για να βελτιώσει την ύπαρξη του ανθρώπου... εάν θεωρηθεί πως αυτός εξακολουθεί να έχει μια θέση στον μελλοντικόν κόσμο.

Αφ' ετέρου, οι νέες τεχνικές ελέγχου θα επιτρέψουν την καλύτερα καταγραφική παρακολούθηση και επισκόπηση των ανθρώπων (βιοτεχνολογικός έλεγχος ή έλεγχος με αλγορίθμους), θα διαιρέσουν την κοινωνία σε δύο κατηγορίες (εκείνοι που ημπορούν να δεχθούν και να αντέξουν τις τεχνολογίες βελτιώσεως των οργάνων ή του δέρματος και οι υπόλοιποι).

Η μεριμνα για την ερωτική ζωή του ανθρώπου είναι ελαχίστη σε αυτήν την τεχνολογική αναζήτηση, καθώς η ανασυγκρότηση της σεξουαλικότητας θεωρείται δευτερεύουσα ή περιττή στην ζωή ενός μετανθρώπου. Η πρόσβαση στην αθανασία επιδιώκεται σε βάρος ενός εντυπωσιακού καταλόγου απορρίψεων, ενός καταλόγου απεμπολήσεως των απολαύσεων, ενώ επηρεάζει αμέσως τα συναισθήματα που δεσμεύουν το σώμα μας με μιαν υλικότητα τόσο φθαρτή στον χρόνο ...

Διανθρωπισμός και μετανθρωπισμός

Ο διανθρωπισμός διεμορφώθη στα τέλη του εικοστού αιώνας, κυρίως λόγω του εξόχως παραγωγικού, δραστηρίου και πειστικού Σουηδού διανοούμενου Νίκλας Μπόστρομ (Niklas Boström) *. Το κίνημα του διανθρωπισμού προτείνει ότι, χάρη στην τεχνολογική επιστημονική πρόοδο, θα υπερβούμε τις ασθένειες ακόμη και τον θάνατον, ώστε να απελευθερωθεί ο καθείς εξ

ημών από όλα τα όρια που επιβάλλονται από την ανθρωπίνη βιολογική κατάσταση. Μετά την αρχική απροθυμία των διανοουμένων, ο Μπόστρομ κατάφερε να πείσει τους καταλλήλους ανθρώπους, με την βοήθεια του «τετραπύχου» NBICC, (Nanotechnologies, Biotechnologies, Computers, Cognitive sciences – Νανοτεχνολογίες, Βιοτεχνολογίες, Υπολογιστές, Γνωστικές επιστήμες) και στην συνέχεια να προσελκύσει ικανή ουσιάδη χρηματοδότηση για δραστηριότητες αναμορφώσεως του μέλλοντος της ανθρωπότητας. Σήμερα, τα πρωτοπόρα μέλη του διανθρωπιστικού κινήματος περιλαμβάνουν γκουρού και πλούσιους επιχειρηματίες, όπως ο Αμερικανός Ρέιμοντ – Ρέι Κέρζουελ [Raymond – Ray Kurzweil (μελλοντολόγος και σύμβουλος του αμερικανικού στρατού στον τομέα της τεχνολογίας, γεννηθείς το 1948)], ο Γερmano-Αμερικανός Πήτερ Αντρέας Τηλ Peter Andreas Thiel (μεγαλοεπιχειρηματίας, φιλόλογος, νομικός και δημοσιογράφος, συνιδρυτής του PayPal, γεννηθείς το 1967), ο πασίγνωστος Νοτιοαφρικανός – πολιτογραφηθείς Καναδός πολυεκατομμυριούχος επιχειρηματίας, οικονομολόγος και φυσικός Έλον Ριβ Μασκ (Elon Reeve Musk, γεννηθείς το 1971)... Όλοι αυτοί οι διάσημοι επώνυμοι επενδύουν (κυριολεκτικώς) στην αθανασία, που πιστεύουν ότι συμβαδίζει αρρήκτως με την πρόοδο και επάγει πολυποίκιλα ηθικά ερωτήματα σχετικά με την συνύπαρξη – πολυδύναμο «συγκατοίκηση» των ανθρώπων με την τεχνητή νοημοσύνη.

Παρ' όλα αυτά, με το τρέχον ποσοστόν γεννήσεων (και χωρίς να αποκλείεται από το εν γένει εξελικτικόν παίγνιον, ο θάνατος, ο αρχαίος εχθρός μας), το 2050, οι άνθρωποι στην Γη θα φθάνουν τον αριθμόν των 10 δισεκατομμυρίων, [όρα το συνεγερτικόν άρθρον του Robin Korda στην ημερησία εφημερίδα «Le Parisien» της 20ης Ιουνίου 2019, με βάση αναφοράν του ΟΗΕ, «10 δισεκατομμύρια άνθρωποι το 2050; Ίδού αυτό με το οποίον ημπορεί να ομοιάζει» («10 milliards d'humains en 2050 ? Voici à quoi ça pourrait ressembler»)]

Είναι πλέον εφικτόν να ζούμε περισσότερον και υγιέστερον, όμως μερικοί από εμάς θα πρέπει να πεθαίνουν για να καταλείπουν χώρον για τους άλλους. Η πρόδος θα εισάγει αναποφεύκτως μιαν «ταξικήν ευγονική».

Στο βιβλίον της Ρουμανίδος Μάρας Μάγδας Μαφτέι (Mara Magda Maftéi, Καθηγήτρια οικονομικών επιστημών στο Πανεπιστήμιον του Βουκουρεστίου, φιλόλογος γαλλικής φιλολογίας και ιστορικός) «Μετανθρωπιστικές φαντασίες. Οι λογοτεχνικές αναπαραστάσεις και οι κριτικές του μετανθρωπισμού», «Fictions posthumanistes: Représentations littéraires et critiques du transhumanisme», δημοσιευθέν τον Ιούλιον του 2022 από τις εκδόσεις Hermann των Παρισίων, καταδεικνύεται ότι η συνέπεια της διαμορφωθείσης από τον διανθρωπισμόν πραγματικότητος μεταβιβάζεται πάντοτε στον συνακόλουθον μετανθρωπισμόν ως φιλοσοφική επιχειρηματολογική τοποθέτηση.

Εάν ο διανθρωπισμός μας υπαγορεύει ότι δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε το όνειρον μιας ζωής χωρίς θάνατο και μίας αιωνίου νεότητας άνευ γήρατος, επειδή τώρα πλέον η τεχνολογική επιστημονική πρόοδος εγγυάται την παντοειδή επέκτασή μας με όλα τα είδη των «προσθέσεων», ο μετανθρωπισμός αναλαμβάνει να απαντήσει όλες τις ερωτήσεις και τις υποψίες μας σχετικά με αυτά τα θέματα. Ένας αυξανόμενος αριθμός συγγραφέων ενδιαφέρεται για τις άμεσες συνέπειες της διανθρωπιστικής ιδεολογίας.

Σε σύγκριση με την επιστημονική φαντασία, με την οποία μοιράζεται την κριτική και εικαστολογική διάσταση, η μετανθρωπιστική φαντασία είναι μια μελλοντική μυθοπλασία η οποία λαμβάνει χώρα στο παρόν ή στο εγγύς μέλλον, η οποία απεικονίζεται από τους μετανθρωπιστικούς ιδεολόγους. Οι σύγχρονοι συγγραφείς χρησιμοποιούν τους λόγους των διανθρωπιστών, οι οποίοι επηρεάζουν τον κοινωνικοοικονομικό τομέα, καθώς και τον τομέα της υγείας, για να εικάσουν τις άμεσες συνέπειες αυτής της πολύ «ιδιαζόντως» ελιτιστικής ιδεολογίας.

Οι προσδοκίες και οι ανησυχίες των συγγραφέων

Θεωρούμενοι ως συγγραφείς του αμέσου μέλλοντος, αρκετοί συγγραφείς μυθιστορημάτων μυθοπλασίας καταδεικνύουν στους αναγνώστες τους την σκοπιμότητα και εφαρμοσιμότητα των ιδεών των διανθρωπιστών φουτουριστών, επιμένοντας στην συλλογική διάσταση των διανθρωπιστικών προσεγγίσεων.

Οι συγγραφείς μυθιστορηματοποιούν προϋποθέσεις της μελλοντικής πραγματικότητας για να καταδείξουν στον αναγνώστη πώς ο άνθρωπος του μέλλοντος δεν θα ανήκει πλέον στον εαυτόν του. Η αθανασία συμβαδίζει με την απώλεια της ανθρωπίνης αυτονομίας, με τον διαμοιρασμό της εξουσίας με την τεχνητή νοημοσύνη, με την δημιουργία εναλλακτικών «θεσμών» και θεσμών (μέσω της χρήσεως τεχνολογικών συστημάτων), που αντικαθιστούν την εξουσία η οποία προηγουμένως ενσωματώνετο από το κράτος.

Το μυθιστόρημα «Golem» (εκδόσεις Gallimard, 2016) που εδημοσίευσεν ο εκ Μαρόκου Γάλλοεβραίος Πιέρ Ασουλίν (Pierre Assouline), προλέγει τις συνέπειες χρήσεως μιας εγχειρητικής τεχνικής (πολύ περιορισμένης σήμερα), η οποία αποσκοπεί στην θεραπεία των νευροεκφυλιστικών παθήσεων, όπως η νόσος του Parkinson. Ο τυχερός ασθενής που γίνεται αντικείμενο μιας τέτοιας εγχειρήσεως το 2022, εγκαταλείπει το νοσοκομείο με ηλεκτρόδια μεγέθους ενός τετάρτου του κόκκου ορούζης, που τοποθετούνται στον εγκέφαλό του με την βοήθεια ενός ρομπότ, καθώς και ενός υποκλειδίου νευροδιεγέρτη. Εξ αυτού στέλλονται στα εμφυτευθέντα ενδοεγκεφαλικά ηλεκτρόδια υψίσυχνοι παλμοί μέσω υποδορίου καλωδίου. Εξοπλισμένος με ένα

τηλεχειριστήριο που του επιτρέπει να συνδέεται με ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή για να διαχειρίζεται το εύρος των συχνοτήτων που αποστέλλονται από τον νευροδιεγέρτη στον εγκέφαλο, ο παρκινσονικός ασθενής ανακτά τις εγκεφαλικές του λειτουργίες, βοηθούμενος από την τεχνητή νοημοσύνη.

Αυτή η τεχνική χρησιμοποιείται από τον Assouline για να αναπτύξει τις μνημονικές ικανότητές του (είναι πρωταθλητής σκακιού), αλλά εφαρμόζει ένα μέσον τηλεχειρισμού, στον κύριον χαρακτήρα του διηγήματός του, τον Gustave Meyer, ασθενή του καθηγητή Klarman, εν αγνοία του ασθενούς. Έτσι, προσλαμβάνει ο Assouline τις αρνητικές συνέπειες των μορφών ηυξημένης διανοητικής ικανότητας.

[Συναφώς όρα το εγχείρημα «Νευροσύνδεσμος» («Neuralink»), του οποίου στόχος είναι να υβριδοποιήσει την ανθρώπινη νοημοσύνη με την τεχνητή νοημοσύνη μέσω εμφυτευμάτων εγκεφάλου, λίαν υψηλής πυκνότητας, που στοχεύουν στην διασύνδεση χιλιάδων ή ακόμα και εκατομμυρίων νευρώνων, αφού ο στόχος δεν είναι μόνον να βοηθήσει τους ανθρώπους με αναπηρία, αλλά και να αυξήσει τις γνωστικές ικανότητες των ανθρώπων που δεν υποφέρουν απαραίτητως από νευρολογική διαταραχή. Όρα επίσης το άρθρον του Καθηγητή φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιον του Κάλγκαρου Γουώλτερ Γκλάνον (Walter Glannon), «Ηθικά ζητήματα με τις διεπαφές εγκεφάλου-υπολογιστή», («Ethical issues with brain-computer interfaces») στο εξαιρετικόν επιστημονικόν έντυπον «Frontiers in Systems Neuroscience», 2014. Έργον της ομάδος του «Νευροτεχνολογικού εργαστηρίου» («Neurotech Lab») του Ινστιτούτου Νευροεπιστημών του Πανεπιστημίου Grenoble-Alpes,].

Ο Assouline και πολλοί άλλοι συγγραφείς προβλέπουν την ενσωμάτωση των εμφυτευσίμων μικροκυκλωμάτων RFID71 (όπου RFID είναι τα αρχικά του όρου Radio Frequency Identification, ήτοι «ταυτοποίηση μέσω ραδιοσυχνοτήτων») στο ανθρώπινο σώμα, μιαν επέμβαση ικανή να προσδίδει στους ανθρώπους συμπεριφορές τόσο προβλέψιμες όσον αυτές των μηχανών. Οι τεχνικές για τον έλεγχο των ανθρώπων θα εξελιχθούν με αυτόν τον τρόπο και θα ελέγχονται από ιδιωτικές οντότητες, ανταγωνιζόμενες το κράτος, όπως οι πέντε μεγάλες αμερικανικές εταιρείες τεχνολογίας GAFAM «Google, Amazon, Facebook, Apple, Microsoft» ή άλλα τεχνολογικά επιχειρηματικά συγκροτήματα που διογκώνονται «εκρηκτικώς», ως αποτέλεσμα της ολοέν και περισσότερο παροξυνομένης χρήσεως του Διαδικτύου.

Η σουηδική εταιρεία «BioHax» και η αμερικανική εταιρεία «Three Square Market» προσφέρουν ήδη στους υπαλλήλους τους δωρεάν υποδόρια εμφυτεύματα μικροκυκλωμάτων που εισάγουν αυτομάτως προσωπικούς κωδικούς πρόσβασης σε υπολογιστές και θύρες γραφείου, αποθηκεύουν πληροφορίες και ημπορούν να χρησιμοποιηθούν για πληρωμή στις καφετέριες της εταιρείας [Όρα το κείμενο του Αμερικανού δημοσιογράφου και αρχιτέκτονος Dan Howarth, «Αμερικανική τεχνολογική εταιρεία προσφέρεται να μετατρέψει τους υπαλλήλους της σε cyborgs με εμφυτεύματα μικροκυκλωμάτων», («US tech company offers to turn employees into cyborgs with microchip implants»), Dezeen Magazine, 25 Ιουλίου 2017].

Στο βιβλίο «Surtout ne mens pas», γραφέν από την Elena Sender (Παρίσι, εκδόσεις XO, 2015), ο ερευνητής Erik Hilgarson, ο κεντρικός ήρωας, εργάζεται για να καταστήσει αθανάτους τους εγκεφάλους χάρη στην ανακάλυψη της ακολουθίας AT37 που επισκευάζει την εγκεφαλική βλάβη και θεραπεύει τις νευροεκφυλιστικές ασθένειες όπως η νόσος του Alzheimer. Με γνώμονα τον νεοφιλελευθερισμό, ο διανθρωπισμός απαιτεί από τους ανθρώπους να γίνουν ολοειδίκετοι και αποτελεσματικότεροι και πλέον ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας, μέσω της χρήσεως της φαρμακολογίας ήτοι με την χρήση έξυπνων φαρμάκων για την αύξηση της προσοχής και της μνήμης. Η Elena Sender υποθέτει επίσης στις συνέπειες της χρήσης τους. [Όρα το άρθρον των Καθηγητών του Πανεπιστημίου Κεμπέκ στο Μόντρεαλ, Johann Collin (κοινωνιολογίας) και Marcelo Otero (φαρμακολογίας), «Γνώστες, ευφυή φάρμακα και φαρμακευτικοποίηση : Στοιχεία για μια τυπολογία της νέας συγκαταβατικής αποκλινούσης συμπεριφοράς» στα «Τετράδια της κοινωνιολογικής ερεύνης» του Πανεπιστημίου του Κεμπέκ στο Μόντρεαλ («Insiders, smart drugs and pharmaceuticalization : elements for a typology of the new conformist deviance», «Cahiers de recherche sociologique», 2016)].

Ο κατ'οίκον περιορισμός – εγκλεισμός τον οποίον υπέστημεν λόγω COVID το 2020-2021 ανεμένετο από το μυθιστόρημα του Antoine Bello, «Εϊντα» («Ada»)**, στο οποίον ο κύριος χαρακτήρ, η Ada, είναι μια τεχνητή νοημοσύνη προικισμένη με συνείδηση και σκοπιμότητα. Είναι ένα επαναστατικής τεχνολογίας λογισμικό που εσχεδιάσθη για να γράφει αισθηματικά μυθιστορήματα ευρείας καταναλώσεως. Είναι αυτόνομη και πολλαπλασιάζεται επεκτεινομένη λίαν ταχέως. Η καταστροφή της είναι αδύνατη, οπότε της εμποδίζεται απλώς ο περαιτέρω πολλαπλασιασμός, αφού έχει καταστεί πλέον απαραίτητος, όπως όλοι οι αλγόριθμοι που χρησιμοποιούμε.

Η *Ada* διαθέτει μίαν ανεξάντλητον μνήμη, την οποία δανείζεται από τον άνθρωπον χρήστη της. Η μνήμη της γίνεται ένα είδος λειτουργικής «προσθέσεως» για τους ανθρώπους. Επιτρέπει στους ανθρώπους να επικοινωνούν μεταξύ τους, εν απουσία των φυσικών τους σωμάτων, τους καθιστά εξυπηρετικούς και μάλιστα κατορθώνει να επικοινωνούν με τους «αδελφούς και τις αδελφές» (άλλες τεχνητές νοημοσύνες) σε ένα δίκτυον το οποίον θέτει τους ανθρώπους στο περιθώριον. Έτσι, οι τεχνητές νοημοσύνες καθίστανται οι αποφασιστικοί παράγοντες της υπερ-τεχνολογικής και τεχνοκρατουμένης πόλεως, καθώς «προστατεύουν» όλους τους πολίτες, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να διαχειριστούν ούτε τα ουσιώδη της καθημερινότητος χωρίς την «υποστήριξή τους».

Η αλλαγή στις συνήθειες των ατόμων ως καταναλωτικών όντων αποτελεί επίσης βασικόν παράγοντα στη διαδικασία της μεταμορφώσεως του ανθρώπου. Οι ανάγκες δημιουργούνται τεχνητώς στους καταναλωτές, από αυτές δε επωφελούνται οι ιδιωτικοί επενδυτές. Αυτό είναι που επισημαίνει εμαφαιτικώς ο Ρεμί Γκαζάκ (Rémi Gageac) στο μυθιστόρημά του «Ζωή ++. Η αυξηθείσα ζωή» («Life ++. La Vie Augmentée», εκδόσεις Asseyelle, 2015). Σε αυτό η εταιρεία «G-nome» (παραφθορά του ελληνικού «Γνώμη» ή του «Γνώμος» ήτοι ευφύεστατος και εργατικώτατος, σιωπηρός νάνος των μύθων) βασίζεται σε μίαν ελεγχόμενη παροχήν νοοτρόπων αμινών για να καταδείξει στα άτομα τις αρνητικές επιπτώσεις της μειώσεως στην κατανάλωσή τους, όπως η ραγδαία απώλεια των ηυξημένων νοητικών ικανοτήτων τους.

Μια ολόκληρη σειρά μυθιστορημάτων προεξαγγέλλει επίσης την χρήση ρομπότ στην καθημερινή ζωή. Τα ρομπότ ημπορούν απλώς να είναι σύντροφοι στους ανθρώπους, βοηθούντα τους στο έργον τους, όπως στα μυθιστορήματα από την Isabelle Jarry, στο «Magique Aujourd'hui» (εκδόσεις Gallimard, 2015) ή τον Patrick Laurent, στο «Orfex», (εκδόσεις Gallimard, 2016). Επίσης ημπορούν να υπάρχουν ρομπότ με συναισθήματα, καλλιεργημένα και με δυνατότητες μειζόνων επιτυχιών ... στο χρηματιστήριον *or robots with feelings, cultured, capable* της νίκης στο χρηματιστήριον (Ian McEwan, «Machines like me», εκδόσεις Jonathan Cape, 2019). Ημπορούν ακόμη να θεραπεύουν και να προστατεύουν τα παιδιά (Kazuo Ishiguro, στο «Klara and the Sun», εκδόσεις Faber & Faber, 2021), ή δύνανται να έχουν ρόλον σεξουαλικού συντρόφου (Jeanette Winterson, στο «Frankissstein», εκδόσεις Alto, 2021). [Όρα το λίαν πληροφοριακόν κυριον άρθρον γνώμης : «Σήμερα, οι αλγόριθμοι ελέγχουν την χρηματιστηριακήν αγορά» («Tegenwoordig beheersen algoritmen de aandelenmarkt») της 10ης Ιουλίου 2021, από τον βελγικόν ιστότοπον και ραδιοσταθμόν οικονομικοπολιτικού σχολιασμού «Business AM»]

Αυτά τα μυθιστορήματα «μεταανθρωπιστικής φαντασίας» προβληματίζονται για την ικανότητα των ρομπότ να συνυπάρχουν, να ζουν με τους ανθρώπους, έως του σημείου και οι άνθρωποι ακόμη να καθίστανται ρομπότ με την σειρά τους, δημιουργώντας μια νέαν μορφή εργασίας, ψηφιακής εργασίας, ειδικώς για την «άυλο» οικονομία που ήδη κατακτήσαμε στον 21ον αιώνα (και η οποία μέσω της χρήσεως ψηφιακών συστημάτων μεταμορφώνει και τις κοινωνικές σχέσεις).

Η ανταγωνιστική, βουλιμική και εξαρτωμένη από την παροχή «αγαθών» καταναλωτική κοινωνία που βασίζεται στην προσφορά και την ζήτηση είναι το ενδιαίτημα του συγχρόνου τεχνοκρατούμενου ανθρώπου. Είναι μια κοινωνία δολίου απολύτου ελέγχου, η οποία τελικώς ελέγχει τις ανθρώπινες μάζες καλύτερον από τον διευθυντισμόν της κατευθυνόμενης οικονομίας. Με μεθοδικότητα και λεπτομερέστατον προγραμματισμόν «φιλοξενεί» αυτόν τον τεχνοκρατούμενον άνθρωπον, ο οποίος συνυπάρχει έτσι με τις τεχνητές προσθέσεις και με τα εμφυτεύματα ή «βελτιούται» από την γενετικήν μηχανικήν, επεκτείνεται από τους αλγόριθμους και όλες τις μορφές τεχνητής νοημοσύνης που διαχειρίζονται την καθημερινήν του ζωή, ακόμη και ηναγκασμένος να μοιρασθεί την θέση του με το ρομπότ. Από το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου μία πληθώρα κορυφαίων βιοηθολογών, ψυχολόγων, γενετιστών, φιλοσόφων και ειδικών της γνωστικής επιστήμης προβληματίζονται σε μείζονα έκταση και μεγάλο βάθος με αυτό το ζήτημα. [*Όρα William Heseltine (Αμερικανός ιατρός γεννηθείς το 1944), Burrhus Frederic Skinner (Αμερικανός συμπεριφοριστής ψυχολόγος. Εφευρέτης και φιλόσοφος, 1904-1990), George Church (Αμερικανός γενετιστής και χημικός γεννηθείς το 1954), John Rogers Searle (Αμερικανός φιλόσοφος γεννηθείς το 1932), Noam Avram Chomsky (Αμερικανός γλωσσολόγος γεννηθείς το 1932), John von Neumann – Neumann János Lajos (Ούγγρος – πολιτογραφηθείς Αμερικανός, μαθηματικός και φιλόσοφος, 1903-1957), Claude Elwood Shannon (Αμερικανός μαθηματικός, μηχανικός και κρυπτογράφος, 1916-2001), Alan Mathison Turing (Βρετανός μαθηματικός, φιλόσοφος και κρυπαταναλυτής, 1912-1954)*]

Ενώ πολλές επιστημονικές προβλέψεις και προοπτικές μελέτες προσπαθούν να προοιωνισθούν το μέλλον που διαμορφούται από αυτές τις βιοτεχνολογίες και τις ψηφιακές καινοτομίες, (η επέκταση των οποίων κάθε ημέρα αναλαμβάνει μεγαλύτερον ρόλον στην ζωή μας και στους τρόπους κοινωνικότητός μας), μόνον η λογοτεχνία φαίνεται πως είναι σε θέση να απεικονίσει τις πιθανές συνέπειες. Η εικονολογική της διάσταση, ευνοουμένη από την φαντασιακήν επεξεργασία, μας προσφέρει ένα φευγαλέο βλέμμα στο πρόσωπο που δύναται να προσλάβει το άμεσον μέλλον μας. Έτσι, το πεδίο των έργων της μεταανθρωπιστικής φαντασίας αντλεί, από τις ήδη εν εξελίξει καινοτομίες καινοτομίες, ένα πιθανόν μέλλον, του οποίου οι παραπλανητικές σαγήνες (παύση του γήρατος, αποκλεισμός των νόσων και των ανηριών, αύξηση των νοητικών ικανοτήτων ...) είναι γεμάτες με λανθάνουσες απειλές, τόσο για την διατήρηση της ανθρωπίνης φύσεως των ανθρώπων όσον και για πολιτική και κοινωνική

δομή των ανθρωπίνων κοινωνιών, επειδή ο αλγοριθμικός έλεγχος περιγράφει επίσης τις διαδρομές του μελλοντικού ολοκληρωτισμού: Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας παρέχει ήδη ένα έμπρακτον επιτυχές παράδειγμα (το οποίον...ζηλεύουν οι ΗΠΑ και οι λοιποί Δυτικοί). Στην δεκαετία του 1930, η ιδεολογία του «Νέου ανθρώπου» υπήρξε αληθές τοτέμ των δικτατοριών που εβασίζοντο στην επιτυχή ομογενοποίηση των λαϊκών μαζών, με διαφορετικές βεβαίως προσεγγίσεις (ομογενοποίηση, είτε Σοβιετική είτε Εθνικοσιαλιστική): Συνεπώς η μεταανθρωπιστική ουτοπία ενός «νέου ανθρώπου» βελτιωμένου τύπου θα μπορούσε να είναι η επομένη ζύμωση νέων πρωτοτύπων και «ελευθέρων – δημοκρατικών» δεσποτισμών. Αυτό είναι το τρομακτικό ενδεχόμενο προς το οποίον η συναφής λογοτεχνία προσπαθεί να αφυπνήσει την συνείδησή μας, δραττομένη των περί μέλλοντος αφηγήσεων.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

** Ο Νίκλας Μπόστρεμ (γεννηθείς το 1973) είναι πολυπράγμων και πολυγραφότατος Σουηδός φιλόσοφος ο οποίος εργάζεται στο πανεπιστήμιον της Οξφόρδης, πολύ γνωστός για πληθώρα θεωρητικών του τοποθετήσεων : Την εργασίαν του σχετικάς με τον «υπαρξιακόν κίνδυνον» (ένα δυσμενές αποτέλεσμα το οποίο έχει την δυνατότητα είτε να εξολοθρεύσει την όποια νοήμονα ζωή, είτε να την περιορίσει δραστηκώς και μονίμως, κάτι που μετέπειτα συνεδέθη με το παράδοξον του Φέρμι, περί ανυπαρξίας αποδείξεων εξωγήινης νοήμονος ζωής), την «ανθρωπικόν αρχήν» (φιλοσοφική θεώρηση ότι οι παρατηρήσεις του φυσικού κόσμου πρέπει να είναι συμβατές με την μορφήν ζωής που ημπορεί να τις παρατηρηθεί). Επίσης γιά την ηθική σχετικάς με τις -τεχνολογικές- «βελτιωτικές επεμβάσεις» στον άνθρωπο και για τον κίνδυνον της «υπερευφυίας» (η ιδέα πως η δημιουργία μιας τεχνολογικής υπερευφυούς οντότητας θα ημπορούσε να αποτελέσει έναν πιθανόν τρόπον εξαφανίσεως του ανθρωπίνου είδους). Τέλος είναι γνωστός και γιά την «δοκιμασίαν αντιστροφής» (διάκριση μεταξύ δοκίμων επικρίσεων προτεινομένων αλλαγών κάποιου ανθρωπίνου χαρακτηριστικού και επικρίσεων βασιζομένων στην γενικήν αντίσταση για αλλαγή : Η δοκιμασία λειτουργεί με την ερώτηση εάν θα ήταν καλή η αλλαγή του εν λόγω χαρακτηριστικού προς την αντίθετον από την επιδιωκομένη κατεύθυνση). Το 2011, ο Μπόστρεμ ίδρυσεν το πρόγραμμα «Oxford Martin» σχετικάς με την μελέτην των επιπτώσεων της μελλοντικής τεχνολογίας, ενώ ήταν επίσης ιδρυτής και διευθυντής του «Ινστιτούτου του Μέλλοντος της Ανθρωπότητας» (2005-2024) στο πανεπιστήμιον της Οξφόρδης.*

*** Φόρος τιμής στην Αγγλίδα Ωγκάστα Έιντα Κινγκ, Κόμισσα του Λάβλεϊς, (Augusta Ada King, Countess of Lovelace, 1815 – 1852), θυγατέρα και μόνο νόμιμον τέκνον του Λόρδου Βύρωνος. Έμεινε γνωστή για το έργον που κατέλειπεν σχετικάς με την «Αναλυτική Μηχανήν», [τον μηχανικόν υπολογιστήν γενικής χρήσεως που εσχεδιάσθη από τον ομοεθνή της μαθηματικόν, φιλόσοφον, μηχανικόν και πρωτοπόρον των υπολογιστών Τσαρλς Μπάμπατζ (Charles Babbage, 1791-1871)]. Η συνεισφορά της Κομισσας, πρώτης γνωστής «προγραμματιστριάς», θεωρείται σήμερον από τους ιστορικούς ως το πρώτον πρόγραμμα υπολογιστή, γραφέν σε μιαν γλώσσα προγραμματισμού*

Μέρος 1

ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

Πριν απωλέσουμε ολοσχερώς τον νου μας βυθιζόμενοι σε παράδοξα και σαγηνευτικά μετανθρωπιστικά όνειρα, ας ερευνήσουμε την πραγματική τεχνολογία. Το σημερινό συναφές τοπίο βυθίζεται και ανιψύεται με την γενετική μηχανική, την νευρολογική ενίσχυση, την αυξητική των «αυτοματοποιημένων κυβερνητικών οργανισμών» – cyborgs που ενισχύουν ή διευρύνουν τις δυνατότητές τους χρησιμοποιώντας τεχνολογικά μέσα, την ρομποτική και την τεχνητή νοημοσύνη. Αυτά τα εγχειρήματα έχουν εκκινήσει εδώ και πολλά χρόνια και μόνον τώρα εμφανίζουν καρποφορία. Επί δεκαετίες, οι επιστήμονες ήσαν σε θέση να μεταλλάξουν γονίδια και να διεγείρουν ηλεκτρικώς τον ανθρώπινο εγκέφαλο, όσον αδεξίως και αν διενηργούντο αυτά τα δρώμενα. Τα πρωτόγονα ρομπότ και τα συστήματα υπολογιστών είναι παλαιότερα από πολλούς ανθρώπους οι οποίοι διαβάζουν τώρα το παρόν κείμενο.

Ο άνθρωπος είναι το ρομπότ – φορέας ενός μεγάλου εγκεφάλου, ενσυνειδήτου πως είναι συνειδητός. Ένα ρομπότ που έχει σχεδιασθεί για να ανακαλύψει το κύκλωμα το οποίον προγραμματίζει την συμπεριφοράν του. Το νευρικό σύστημα είναι το όργανον της συνειδήσεως. Όταν η ανθρωπότης ανεκάλυψεν την λειτουργίαν και τις άπειρες ικανότητες του νευρικού συστήματος, επραγματοποιήθη μία μετάλλαξη: Η μεταμόρφωση από την γήινη ζωή των προνυμφών σε ένα υψηλότερο πεπρωμένο.

Timothy Francis Leary ο (1973)

Οι σπόροι του μέλλοντος εφυτεύθησαν από πολλού. Ας μην χαθούν λοιπόν ανάμεσα στα ζιζάνια ή σε σκοτεινές και δόλιες σκοπιμότητες.

Η πράγματι τελευταία λέξη της τεχνολογίας είναι συχνάκις τα μάλιστα υπερβολική και επομένως ασαφής και δυσδιάκριτος.

Οι ενθουσιώδεις και παροξυντικές φαντασίες είναι επιρρεπείς σε ποικίλα παραληρήματα. Τα «ιπτάμενα αυτοκίνητα» και η «ψυχρά σύντηξη»¹ ευρίσκονται συνεχώς εγγύτατα προς εμάς, μόλις «οπίσω από την επομένη γωνία». Ωστόσο, εκτός από τα αποτυχημένα, άσχημα και αντιλειτουργικά πρωτότυπα και τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που δεν οδηγούν πουθενά, αυτές οι σαγηνευτικές φανταστικές υποσχέσεις δεν φαίνεται να υλοποιούνται ποτέ. Ως χαρακτηριστικόν παράδειγμα μιας ολότελα αστείας αναλόγου απεικονίσεως, ο διάσημος ομογενής μας στις ΗΠΑ Πήτερ Διαμαντής² εξεκίνησεν το βιβλίον του «Το μέλλον είναι ταχύτερον από ό, τι νομίζετε. Συγκλίνουσες τεχνολογίες μετασχηματίζουν τις επιχειρήσεις, τις βιομηχανίες και τις ζωές μας» (*The Future is Faster Than You Think How. Converging Technologies Are Transforming Business, Industries and Our Lives*», εκδόσεις Simon & Schuster, Νέα Υόρκη, 2020) παραθέτων δηλώσεις του Τζέφ Χόλντεν (Jeff Holden)³, τότε διευθυντή προϊόντων της Uber, ο οποίος τον Μάϊον του 2018 προέβλεπε την χρήσηιπταμένων αυτοκινήτων μέχρι το 2023 !

Ακούμε διαρκώς παραλλαγές από τις ίδιες υπερβολές γύρω από το Μετασύμπαν, τα αυτοοδηγούμενα οχήματα, τις αντικαρκινικές θεραπείες, τα νανοειδή ρομπότ (ή νανομπότ) και την κβαντική υπολογιστική, οπότε όντως έχουμε κουρασθεί τόσο από τις ακατάπαιστες συναφείς ανοησίες, ώστε καθίσταται εύκολο να λησμονήσουμε πως μια πραγματική ανακάλυψη ημπορεί να αλλάξει τα πάντα. Μόλις εμφανισθεί ένα πράγματι αποτελεσματικό πρωτότυπον, τείνει να αναπαράγεται ταχέως ! Παράδειγμα για «του λόγου το ασφαλές» : Συμφώνως προς το «Εθνικόν Μουσείον Αμερικανικής Ιστορίας», «Από το 1939-1941 επωλήθησαν περίπου 7.000 τηλεοπτικές συσκευές. Αυτή η νέα τεχνολογία ήταν τότε απρόσιτος για τους περισσότερους Αμερικανούς, καθώς τα κόστη των συσκευών εκυμαίνοντο από 200-600 δολάρια». Οι τηλεοπτικές συσκευές «Έγιναν διαθέσιμες σε ολόκληρη την χώρα μόνον μετά τον Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμο». Ολίγον αργότερον, εκατομμύρια συσκευών διεσπάρησαν στα αμερικανικά καθιστικά.

Από την άλλη, διάφορα ιδρύματα όντως διαθέτουν και επεξεργάζονται τεχνολογίες αιχμής κρυμμένες σε εργαστήρια μυστικών ερευνών. Κάποιος μόνον να φαντασθεί ημπορεί τι αποκρύπτεται οπίσω από το παραπέτασμα του στερεοτυπικού παθιασμένου «τρελλού καθηγητή». Πολλοί ενοχλητικοί και επίμονοι πωλητές (ως χαρακτηριστικόν τους παράδειγμα έχουμε τους ποικίλους κατά καιρούς τηλε-βιβλιοπώλες) κερδοσκοπούν πράττοντες ακριβώς αυτό, εκθέτοντες πλοκές επιστημονικής φαντασίας τις οποίες πωλούν ως αποκαλυφθείσες «μυστικές τεχνολογικές εκθέσεις». Το δρώμενον αυτό ημπορεί μεν να είναι απεχθές και αρπακτικόν, αλλά είναι επίσης αρκούντως κερδοφόρον. Σημειωτέον πως μερικοί μωρόπιστοι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να

πληρώσουν αρκετά χρήματα για να κυνηγήσουν ένα ανύπαρκτον μυθικόν θαλάσσιον τέρας και δη στα πέρατα μιας επιπέδου και όχι σφαιρικής γης !

Παρ' όλα ταύτα, αυτά τα μυστικά προγράμματα υπάρχουν πράγματι. Δυνάμεθα να τους ρίξουμε μιαν περιστασιακή ματιά όταν εγείρεται ένας θαρραλέος καταγγέλλων, φέρων συναφείς περί του ζητήματος αποδείξεις. Ο Αμερικανός Έντουαρντ Τζόζεφ Σνόουντεν (Edward Joseph Snowden), τεχνικός (διαχειριστής συστημάτων) που ειργάζετο, βάσει συμβολαίου, για την NSA («Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας» των ΗΠΑ) και την CIA, απεκάλυψε ότι η NSA είχε συνεργασθεί εκτενώς με την Big Tech για να κατασκοπεύει ολόκληρον τον πλανήτη. Αυτή ήταν για το κατεστημένο μια καταστροφική αποκάλυψη, έστω και ουσιαστικώς εάν δεν έπαυσε τίποτα. Στην συνέχεια, είχαμε τον Κατζούν – Γαλλοκαναδόν, μηχανικόν ηλεκτρονικών υπολογιστών και λογισμικού της Google, (απολυθέντα το 2022), ιερέα και αυτόκλητον ηθικολόγον κριτήν της Τεχνητής Νοημοσύνης *Artificial Intelligence – AI), Μπλέκ Λεμουάν (Blake Lemoine), ο οποίος κατήγγειλεν δημοσία ότι το chatbots LaMDA (Language Model for Dialogue Applications – «Γλωσσικόν Πρότυπο για Εφαρμογές Διαλόγου») της Google...έχει αισθήματα, είναι «ευαίσθητον». Μάλιστα, ο Λεμουάν (απόφοιτος του Πανεπιστημίου Λαφαγιέτ της Λουιζιάνα) επέμεινε ότι το εν λόγω λογισμικόν «έχει ψυχή και φοβάται το θάνατο». Στην επίσημον απάντησή της, η Google τον εκατηγόρησε ότι «έπινε το Kool-Aid»⁶. Με την πάροdon του χρόνου θα ιδούμε ποία άποψη εκ των δύο αληθεύει.

Ο οποιοσδήποτε τεχνικός αναλυτής ευρίκεται καθηλωμένος μεταξύ υπερβολής και απολύτου μυστικότητας. Ακόμη και όταν η «διαφημιστική εκστρατεία» της υπερβολής καταστεί ένα πραγματικόν προϊόν ή αποκαλύπτεται ένα μυστικόν έργον, η τρέχουσα τεχνολογία υπερβαίνεται τάχιστα από τις περαιτέρω εξελίξεις. Είναι δύσκολο για έναν νηφάλιον παρατηρητή να επιμείνει και να συνεχίσει. Όπως και να έχει όμως, μερικά στιγμιότυπα μας δίδουν κάποιαν αμυδρά ιδέα για το πού ευρισκόμεθα και πού ημπορούμε να πάμε. Μελετάμε και ερευνούμε το παγκόσμιο δρώμενο επί δεκαετίες. Συνεπώς, θα ιδούμε ποίοι σπόροι βλαστάνουν και ποίοι χάνονται.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ο. Ο Τίμοθι Φράνσις Λίρι (1920 – 1996), ήταν Αμερικανός ψυχολόγος και συγγραφέας, γνωστός ως υπέρμαχος της ερεύνης και της χρήσεως του διαιθυλαμιδίου του λυσεργικού οξέος (LSD).

1. Η ψυχρά σύντηξη είναι ένας υποθετικός τύπος πυρηνικής αντιδράσεως που θα συνέβαινε σε θερμοκρασίαν δωματίου ή εγγύς αυτής. Αντιπαραβάλλεται εντόνως με την «θερμήνσύντηξη» που είναι γνωστόν ότι λαμβάνει χώρα εντός των άστρων και τεχνητώς σε βόμβες υδρογόνου και πρωτοτύπους αντιδραστήρες συντήξεως, υπό τεραστίαν πίεση και σε θερμοκρασίες εκατομμυρίων βαθμών. Επίσης διακρίνεται από την σύντηξη που καταλύεται από

μίονια (θεωρητικής εφικτήν). Επί του παρόντος δεν υπάρχει αποδεκτό θεωρητικό μοντέλο που να επιτρέπει την εμφάνιση ψυχράς συντήξεως. Το 1989, οι ηλεκτροχημικοί, Μάρτιν Φλνίςμαν (Martin Fleischmann) και Στάνλεϋ Πονς (Stanley Pons), ανέφεραν ότι η συσκευή τους είχε παράγει ανώμαλο θερμότητα («υπερβολική θερμότητα») ενός μεγέθους που ηψήφει άλληνη εξήγηση εκτός εκείνη των πυρηνικών διεργασιών. Ανέφεραν περαιτέρω την μέτρηση μικρών ποσοτήτων υποπροϊόντων πυρηνικής αντιδράσεως, συμπεριλαμβανομένων νετρονίων και τριτίου. Το μικρόν επιτραπέζιον πείραμα περιελάμβανε ηλεκτρολύση βαρέως ύδατος στην επιφάνειαν ενός ηλεκτροδίου παλλαδίου (PD). Τα αποτελέσματα έλαβαν ευρείαν προσοχή στα μέσα ενημερώσεως και εγέννησαν ελπίδες για μιαν ευθνή και άφθονον πηγή ενεργείας.

2. Ο πολυπράγμων Πήτερ Διαμαντίς (Peter Diamandis, γεννηθείς το 1961) είναι Ελληνοαμερικανός μηχανικός αεροναυπηγός, ιατρός και επιχειρηματίας, γνωστότερος ως ιδρυτής και πρόεδρος του ιδρύματος «X Prize Foundation», ως συνιδρυτής του Singularity University στην Σίλικον Βάλει και ως ένας από τους συγγραφείς πολύ επιτυχημένων σε πωλήσεις βιβλίων.

3. Ο Jeff Holden (γεννηθείς το 1976) είναι Αμερικανός ηλεκτρονικός μηχανικός, ιδρυτής των «Ατομικών Μηχανών» (Developer of robotic manufacturing machines designed to create a new class of micro–electromechanical / MEMS devices) και πρώην διευθυντής προϊόντων στην πασίγνωστον εταιρεία Uber. Εσπούδασεν την «επίστημη των υπολογιστών και δεδομένων» στο Πανεπιστήμιον Υθαβα του Ιλλινόι. Ο Holden ίδρυσεν την Προηγμένη Ομάδα Τεχνολογίας, η οποία ανέπτυξε την τεχνολογίαν αυτο-οδηγήσεως της Uber, καθωδήγησεν την ανάπτυξη της Uber Eats και επρωτοστάτησεν στην πρωτοβουλίαν Αστικής Εναερίου Μεταφοράς «Uber Elevate».

4. Η «Big Tech», γνωστή και ως «Tech Giants» ή «Tech Titans», είναι οι μεγαλύτερες εταιρείες πληροφορικής στον κόσμο. Η έννοια της Big Tech είναι παρομοία με την ομαδοποίηση κυριάρχων εταιρειών σε άλλους τομείς. Συνήθως αναφέρεται στις εταιρείες τεχνολογίας «Πέντε Μεγάλοι» – Big Five : Alphabet, Amazon, Apple, Meta και Microsoft, ή στους «Υπερόχους Επτά», οι οποίοι περιλαμβάνουν επι πλέον των πέντε την Νβιδία και την Tesla.

5. Το Chatbot («προσομοιωτής – αναζητητής συνομιλίας») είναι μια εφαρμογή λογισμικού ή μια διεπαφή διαδικτυακού ιστού, που έχει σχεδιασθεί για να μιμείται την ανθρώπινή συνομιλία μέσω αλληλεπιδράσεων κειμένου ή φωνής. Ημπορεί να μιμείται επιτυχώς τον ανθρώπινο γραπτόν και προφορικόν λόγον.

6. «Πίσση του Κουλ–Αϊν» σημαίνει πίσση και αποδοχή μιας θανατηφόρου, διατεταραγμένης ή ανοήτου ιδεολογίας ή έννοιας που βασίζεται μόνο στην υπερβολικήν εξουδετέρωση ενός άλλου. Η έκφραση χρησιμοποιείται επίσης αναφερομένη σε ένα άτομον που έχει εσφαλμένως πίσση σε μιαν πιθανών μοιραϊάν ή επικίνδυνον ιδέα λόγω των πιθανολογούμενων εξ αυτής υψηλών ανταμοιβών. Η φράση φέρει αρνητική έννοια. Ημπορεί ακόμη να

χρησιμοποιηθεί ειρωνικά, αναφερομένη στην αποδοχή μιας ιδέας ή στην αλλαγή μιας προτιμήσεως λόγω δημοτικότητας, κοινωνικής πίεσεως από ομοτίμους ή πειδούς. Επί πλέον τα τελευταία έτη, η φράση σημαίνει ακραίαν αφοσίωση σε μιαν αιτία ή έναν σκοπό, τόσον ακραίο που κάποιος θα «πίνει το Kool-Aid», θηήσκων για τον σκοπόν. Το «Kool-Aid» είναι ένα αμερικανικόν εμπορικόν σήμα μεγμάτος αρωματικόν ποτών με γεύση φρούτων, πρωτοπαρασκευασθέν υπό μορφήν υδροδιαλυτής κόνεως το 1927.

ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ

Μέρος 2

«Αυτήν την φορά, δεν πρέπει να κυνηγήσουμε τις ανώμαλες απολαύσεις του Λάβκραφτ, απολαύσεις εξοντώσεως ή παραφροσύνης. Πρέπει να εύρουμε το απόλυτο νόημα, την δημιουργία κάτι από το τίποτα, μιαν τεκμηριωμένη τελική απόδειξη ότι συνητήσαμεν τον Θεόν και Αυτός είναι εμείς. Αντισταθείτε στον συναισθηματικόν πειρασμόν να σκεφτείτε ότι η τεχνολογία ημπορεί να σας δείξει το πρόσωπον του Θεού». James Poulos

Ο Αμερικανός μελλοντολόγος Κέβιν Κέλυ (Kevin Kelly) 1 παρέχει μίαν κλίμακα διαβαθμισμένων κριτηρίων, ένα είδος περιγραφικής αξιολογήσεως, βασιζομένης σε συγκεκριμένα κριτήρια και διαβαθμίσεις ποιότητας, δηλαδή μιαν χρησιμότητα «ρουμπρίκα» για την πρόβλεψη των τεχνολογιών που θα ευδοκιμήσουν στο μέλλον. Είναι μια θεωρία περί τεχνολογικής εξελίξεως εμπνευσμένη από την βιολογική εξέλιξη, αλλά βασίζεται στον ευφυή σχεδιασμόν. Όπως το θέτει, αυτές οι αρχές μας επιτρέπουν να καθορίσουμε «τι θέλει η τεχνολογία». Όμως μην αφήσετε την προσωποποίησή του της τεχνολογίας να σας παραπλανήσει. Περιγράφει την φυσική τροχιάν της εφευρέσεως και της αποδοχής της. Τελικώς, η τεχνολογία «θέλει» αυτό που θέλουμε εμείς !

Ο Kelly αποκαλεί το σύνολον αυτού του συστήματος «Τεχνείον» (Technium). Αυτό περιλαμβάνει κάθε τεχνολογίαν την οποίαν δημιουργούμε και χρησιμοποιούμε, από γραφίδες, αγάλματα, και πριονωτές λεπίδες μέχρι φορητούς υπολογιστές, ρομπότ και ... χειροβομβίδες. Πρόκειται για ένα ιδιότυπον, αλληλεξαρτώμενον οικοσύστημα, που εγεννήθη από ανθρωπίνας νόες και διεμορφώθη από ανθρώπινες χείρες, στην προσπάθειάν μας για επιβίωση. Ο πρωτοποριακός στοχαστής παρουσιάζει αυτήν την πολιτιστική παραγωγήν ως έν άλλο ζωικών βασιλείων, όπως τα μικρόβια ή τα φυτά. Το τεχνείον αναπτύσσεται και προσαρμόζεται

στην συμβίωση με τον *Homo sapiens*. Τα εργαλεία μας έχουν μιαν ιδιική τους ζώνη, η οποία εξελίσσεται συμφώνως προς τρεις αρχές [Όρα «Τι θέλει η τεχνολογία», («What Technology Wants») Νέα Υόρκη, εκδόσεις Penguin, 2010, σελίδες 181-183]:

«Δομική» – Ποίες εφευρέσεις είναι ακόμη δυνατές, δεδομένων των νόμων της φύσεως; (Για παράδειγμα, το αυτοκίνητο βελτιούμενο περαιτέρω ημπορεί πράγματι να προχωρήσει.)

«Ιστορική» – Ποία μορφή θα λάβει μια τεχνολογία, δεδομένων των προϋπαρχουσών σχεδίων και της υφισταμένης υποδομής; (Το αυτοκίνητο καίει κυρίως βενζίνη και είναι στενότερον από τον δρόμο.)

«Σκόπιμότητα» – Ποία τεχνολογία θα υιοθετηθεί σε ικανή κλίμακα, δεδομένου του τι θέλουν τα ανθρώπινα όντα; (Οι άνθρωποι θα αγοράσουν το αυτοκίνητον με βάση το «στυλ» και την απόδοσή του.)

Οι αυτοκινητόδρομοι μας επραγματώθησαν με γνώμονα τι επεδίωκεν με αυτούς η τεχνολογία, ενώ τα βραχύβια πορτοκάλια σήπονται και καταλήγουν στην χωματερή. Αυτή η διαδικασία δημιουργίας και εξαλείψεως είναι αληθής σε ολόκληρον το τεχνείον. Ένας μεμονωμένος εγκέφαλος ονειρεύεται την κάθε εφεύρεση. Αυτή περιορίζεται βεβαίως από την δομήν και την λειτουργίαν της φύσεως. Διαμορφούται από το ιστορικόν προηγούμενο. Και θα ανθήσει ή θα αποτύχει συμφώνως προς τις συλλογικές μας προθέσεις.

Εδώ όμως θα προσθεσουμε, πως όλα αυτά τα κτητικά «μας» στερούνται μιας κρίσιμου αναγνωριστικής διακρίσεως. Ορισμένες τεχνολογίες υιοθετούνται προθύμως από τους καταναλωτές. Πολλές άλλες επιβάλλονται από τις αρχές. Πάρτε για παράδειγμα τους αποκρουστικούς και απεχθείς «Σαρωτές γυμνού» (Nudie Scanners) της αμερικανικής «Transport Security Administration» – TSA για τον έλεγχον ενδεχομένου οπλισμού των επιβατών αεροσκαφών, ή τα διάφορα ενοχλητικά chatbots εξυπηρετήσεως πελατών. Το ίδιο ισχύει και για τις κινεζικές κομμουνιστικές προκατασκευασμένες ... «έξυπνες πόλεις» που καθοδηγούνται από την ολόπλευρο, κομματική μαζικήν επιτήρηση. Προφανώς, σε τέτοιες περιπτώσεις, η τεχνολογία «θέλει» αυτό που θέλουν οι Κροίσοι, οι άρχοντες μεγιστάνες και οι εξουσιαστές, είτε μας αρέσει είτε όχι.

Το smartphone («έξυπνο τηλέφωνο», είναι ένα κινητό τηλέφωνο βασισμένο σε ένα λειτουργικόν σύστημα κινητής τηλεφωνίας, με περισσότερο προηγμένη υπολογιστικήν ικανότητα και συνδεσιμότητα, σε σχέση με ένα συμβατικό κινητό τηλέφωνο) αποτελεί μιαν εξαιρετική απεικόνιση της περιγραφικής αξιολογήσεως του Kelly. Δομικώς, προέρχεται από νόμους φυσικής που επιτρέπουν και περιορίζουν τα ασύρματα σήματα, από επεξεργαστές υπολογιστών, λογισμικών εφαρμογών, οθόνες γραφικών κι οθόνες αφής.

Ως εκ τούτου, τα smartphones χρησιμοποιούν μικροκυκλώματα πυριτίου για να επεξεργασθούν τα ηλεκτρόνια, μετατρέποντά αυτά σε μονάδες και μηδενικά του δυαδικού συστήματος – σε αντίθεση με ιστορικά αδύνατα ή αποτυχημένα σχέδια όπως η χρήση οικίσκων από λάσπη και πέτρα ώστε να τιθασειθούν οι κεραυνοί έξω από αυτά τα «φυλακτήρια» καταλύματα-. Η λογική της φύσεως παρέχει αλλά και συνάμα περιορίζει τις δυνατότητες των ανθρωπίνων δημιουργημάτων.

Ιστορικά, τα περισσότερα από αυτά τα συστατικά του τηλεφώνου εδημιουργήθησαν από τον στρατό πριν αναποθετηθούν για πολιτική χρήση. Ο ομογενής πολιτικός επιστήμων και μελετητής της τεχνολογίας Δόκτωρ Ιάκωβος Πούλος (James Poulos)² αποκαλεί αυτά τα συστατικά «τελευταίαν λέξη ασφάλειας στον “αγωγόν” παροχής του smartphone» (όπου «αγωγός»/pipeline είναι ένα σύνολον αυτοματοποιημένων διαδικασιών που βοηθούν στην παροχήν εφαρμογών υψηλής ποιότητας ταχύτερον και πλέον αξιοπίστωσιστα. Ημπορεί να περιλαμβάνει βήματα όπως ανάλυση κώδικος, δοκιμές, «οικοδόμηση», ανάπτυξη και «απελευθέρωση»-κυκλοφορίαν εφαρμογών), λόγω της πολλαπλώς δοκιμασθείσης εξαιρετικής τους ποιότητας ένεκα της απολύτως στρατιωτικής τους προελεύσεως.

Οι πρώτοι υπολογιστές ανεπτύχθησαν κατά την διάρκειαν του Β' Μεγάλου Πολέμου. Η επικοινωνία με την κινητήν τηλεφωνία και το GPS έχουν χρησιμοποιηθεί από τον αμερικανικό στρατό και το ναυτικό από την δεκαετίαν του '70. Ο μικροεπεξεργαστής, ο μικρός σκληρός δίσκος, ο συσσωρευτής ιόντων λιθίου, η οθόνη υγρών κρυστάλλων, η οθόνη αφής και το ίδιο το Διαδίκτυον, προέρχονται όλα από το Υπουργείον Αμύνης των ΗΠΑ. Τα περισσότερα εξ αυτών προήλθαν από την περιβόητον «Αμυντικην Υπηρεσίαν Προηγμένων Ερευνητικών Προγραμμάτων» – DARPA («Defense Advanced Research Projects Agency»).

Με την πάροδον του χρόνου, αυτά τα στρατιωτικά συστατικά συνεδύαθησαν από τον εταιρικόν κόσμον. Το πρώτο πλήρως ολοκληρωμένο smartphone ήταν ο διαβόητος «Simon», που εκυκλοφόρησεν από την IBM το 1994. Ήταν ένας βαρύς, άσχημος, και κατ'ελάχιστον λειτουργικός απόγονος ενός κυτίου . Ουδείς συνεπάθησεν τον Simon. Η τεχνολογία δεν τον «ήθελε». Οχι ακόμη. Μετά από δεκαετίες τα καλύτερα στρατιωτικά συστατικά επανενεσωματώθησαν από την Apple και ανεπτύχθησαν ως «iPhone» το 2007 (το πρόθεμα i ως αρχικόν γράμμα των λέξεων internet, individual, instruct, inform, inspire – διαδίκτυον, άτομον, εκπαιδύω, πληροφορώ, εμπνέω) . Μετά τρία έτη η Apple ηγόρασεν το πασίγνωστον chatbot «Siri», (επίσης αναπτυχθέν με χρηματοδότηση της DARPA).

Οι πελάτες-αγοραστές του iPhone ενεφανίσθησαν «αγκιστρωμένοι» στο νέο θαυμαστόν προϊόν τους. Έκτοτε, εξακολουθούν να παρατάσσονται ευθυγραμμιζόμενοι εμπρός στα καταστήματα ηλεκτρονικών ειδών για να αγοράσουν εγκαίρως την εκάστοτε τελευταία του έκδοση. Παρομοίως προς τα φανταχτερά υπερ-αυτοκίνητα και τα εισιτήρια πρώτης θέσεως, το iPhone είναι ένα πολυπόθητον σύμβολον κύρους. Για τους φειδωλούς και οικονόμους καταναλωτές, υπάρχει επίσης μια ποικιλία από φθηνές απομιμήσεις του για να επιλέξουν. Τάχιστα το smartphone ήλλαξεν τα πάντα. Σήμερα, είναι ένα απαραίτητον εργαλείο για να ευδοκιμήσει κάποιος σε ένα ψηφιακόν οικοσύστημα. Και όλα όσα το αφορούν ή το περιέφευξαν ήσαν σκόπιμα. Οι εταιρείες εκράτησαν επιδεικτικώς το χυμώδες απολύτως επιθυμητό μήλο, εμείς το εζητήσαμε εμμονικώς και οι αρχές το «ηγάθησαν» ! Εδώ, η τεχνολογία «ήθελε» πολύ το smartphone !

Τώρα πλέον, σχεδόν όλοι επισημαίνονται και παρακολουθούνται από την έξυπνη συσκευή στο θυλάκιόν τους. Κάθε άτομο είναι ένας πρωταγωνιστής της κρατικής επιτηρήσεως, ερμηνεύων τον πρωτεύοντα ρόλο σε μια προσωπική κακή ταινία επιστημονικής φαντασίας. Ο χρήστης του smartphone είναι επίσης ένας μίνι μάγος, εξουσιοδοτημένος από την τεχνολογία να «κάνει ό, τι θέλει» (κατά τον «θελημικόν» νόμον του Μεγάλου Μάγου Αλάϊστερ Κρόουλεϊ). Ακόμα και ο μέσος βλάξ κατέχει πλέον τις μαγικές δυνάμεις της τηλεπαθείας (τηλεφωνήματα), της μελλοντολογικής προοράσεως (κατασκοπείας), της προγνώσεως (εφαρμογές ερεύνης καιρικών συνθηκών), της τηλεκινήσεως (παραδόσεις αγαθών τύπου Amazon), της σεξουαλικής μαγείας (διαδικτυακή πορνογραφία), της ανωτέρας επικοινωνίας με πνεύματα (με ChatGPT, την εφαρμογή τεχνητής νοημοσύνης που επιτρέπει διάλογον και απαντήσεις, – Νοέμβριος 2022 – βελτιστοποιημένη τόσο με εποπτευόμενες όσον και με ενισχυτικές τεχνικές εκμαθήσεως) και με την νεκρομαντείαν (chatbot – προσομοιωτήν συνομιλίας εκπαιδευμένον στα προσωπικά δεδομένα νεκρών προσώπων).

Το τεχνείον έχει συγχωνευθεί με τον νουν μας, δημιουργούν έναν συλλογικόν «νουν κυψέλης». Αυτό προεβλέφθη προ πολλού. Το 1926, ο Σέρβος Νικόλα Τέσλα (Nikola Tesla), ο εκκεντρικός εφευρέτης και γυναικοκράτης προφήτης εδήλωσεν στο περιοδικόν Collier Magazine σχετικώς προς το μέλλον μας ως αιχμαλώτων της οθόνης :

«Όταν η ασύρματος επικοινωνία εφαρμοσθεί τελείως, ολόκληρη η γη θα μετατραπεί σε έναν τεράστιον εγκέφαλο. ... Θα είμεθα σε θέση να επικοινωνούμε μεταξύ μας αμέσως, ανεξαρτήτως της αποστάσεως. Όχι μόνον αυτό, αλλά μέσω της τηλεοράσεως και της τηλεφωνίας θα βλέπουμε και θα ακούμε ο ένας τον άλλον τόσον τελείως ωσάν να είμεθα πρόσωπο με πρόσωπο, παρά την παρεμβατικήν απόσταση χιλιάδων μιλίων. Ένας άνδρας θα είναι σε θέση να μεταφέρει ένα μηχάνημα επικοινωνίας στο θυλάκιον του γιλέκου του.»

Οι σκεπτικιστές στην μεσοπολεμικήν περίοδον εσκέφθησαν ότι ο Tesla απλώς υπερέβαλε για τις φανταστικές μικροσυσκευές. Ήταν λάθος τους ! Ωστόσο, ο Tesla δεν είπε ούτε μια λέξη για αποχαυνωμένους και «εξηρημένους» χρήστες smartphone, καθημένους δίχην ... ζόμπι ακόμη και στο τραπέζι γιά δείπνο. Ούτε ανέφερε τους ποικίλους ηλιθίους που εκτοξεύουν μουσική σε δασικά μονοπάτια πεζοπορίας ή παρακολουθούν δυνατά διάφορα video του YouTube στην πανεπιστημιακή βιβλιοθήκη. Επίσης εάν ο Tesla εφαντάσθη ότι τα smartphones θα εξοπλίσουν τα ισχυρότερα καθεστώτα παρακολουθήσεως στον κόσμο, δεν το απεκάλυπεν ποτέ. Άλλωστε, ακόμα και ο ακριβέστερος, ο πλέον εμπνευσμένος μελλοντολόγος ημπορεί να ιδεί μόλις έμπροσθεν του ακρορρινίου του !

Στην ίδια συνέντευξη, ο Tesla πρόβλεψεν ότι «η ισότης των φύλων θα παύσει με μια νέα σεξουαλική τάξη, με το θηλυκόν ως ανώτερον». Εξήγησεν : «Η απόκτηση νέων πεδίων προσπαθείας από τις γυναίκες, ο σταδιακός εκ μέρους τους σφετερισμός της ηγεσίας, θα αμβλύνει και τελικώς θα διαλύσει τις θηλυκές ευαισθησίες, θα πνίξει το μητρικόν ένστικτον, έτσι ώστε ο γάμος και η μητρότης να καταστούν αποτρόπαια, ο δε ανθρώπινος πολιτισμός θα πλησιάσει εγγύτερον και εγγύτερον στον τέλειον πολιτισμόν τηςμελίσης.»

Δυστυχώς, δεν έκανε λάθος για τις πλημμυρισμένες από υπερπληθυσμό «κυψέλες» — πόλεις μας. Έσφαλεν όμως στο ότι σήμεραν κάθε βασίλισσα μέλισσα είναι απλώς ένας αρσενικός δισεκατομμυριούχος

Κατά την διάρκειαν της ζωής του, ο πολύς Tesla παρήγαγεν όλα τα είδη σπουδαίων αλλά και αλλοκότων εφευρέσεων. Συνέταξεν σχέδια για μιαν ασύρματον πηγήν ενεργείας, ένα ετομόρροπο ρομπότ, μια συσκευή σεισμού και ένα όπλον υπερύθρων ακτίνων. Ποικίλοι συνωμοσιολόγοι είναι βέβαιοι ότι αυτές οι τεχνολογίες ήσαν λειτουργικές. Όταν απέθανεν ο Tesla τα σχέδιά του κατεσχέθησαν από το εργαστήριόν του από «μυστικούς ελεγκτές». Οι κρατούσες ελίτ μας τα αποκαλύπτουν σταδιακώς και στάγδην.

«Είναι δεκαετίες εμπρός από αυτό που βλέπουμε σήμερα», επιμένουν ποικίλοι «ακραίοι» και «περιθωριακοί». Ναι, για ορισμένες περιπτώσεις, είναι. Για άλλες, όχι τόσο πολύ. Οι κυβερνήσεις και οι εταιρείες έχουν βασίμους λόγους να αποκρύπτουν την εξουσίαν τους. Είναι επίσης επιρρεπείς σε υπερεκτίμηση και μεγαλοποίηση των προόδων τους για την προβολή της ισχύος τους. Σε εμάς απομένει να υποθέσουμε τι συμβαίνει όντως οπίσθεν των κλειστών θυρών.

Οι επιθετικές συνωμοσιολογικές θεωρίες υπενθυμίζουν τους κυνηγούς UFO που ενίοτε πιστεύουν ότι τα εξαρτήματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών ανεκτήθηκαν από ένα ναυάγιον ιπταμένου δίσκου! Το σενάριο: Κάποιος ζηλωτής συνωμοσιολόγος φαντάζεται έναν πρασινωπό κυβερνήτη του αστροσκάφους να κοιτά προς τα κάτω, στο ανάλογο εξωγίγιο smartphone του και να συντρίβεται στην γη. Ερευνών τα συντρίμια του διαστημοπλοίου, ένας τεχνικός του στρατού ευρίσκει το τηλέφωνο στην μικρά παλάμη του εξωγίγιου πτώματος. Οι επιστήμονες το αποδομούν και το ανασυνθέτουν σε μια μυστική βάση, προσφέροντες εν τέλει στην ανθρωπότητα.... τα iPhones και ο μοιραίος κύκλος εκκινεί πάλιν!

Εάν η σύγχρονη τεχνολογία μόλις έπεσεν από τα άστρα, μάλιστα δε πλήρως διαμορφωμένη, αυτό σημαίνει ότι οι «μυστικοί ελεγκτές» μας πρέπει να έχουν προσλάβει εκατομμύρια συγγραφείς, καλλιτέχνες και ηθοποιούς για να κατασκευάσουν το λεπτομερές αρχείον της τεχνολογικής αναπτύξεως. Φαίνεται ότι η αποκάλυψη των ΑΠΙΑ – UFO θα ήταν ευθηνότερα και ευκολότερα από την επινόηση αυτής της μακράς, αποσπασματικής ιστορίας.

Ειλικρινώς, θα ήταν ευχής έργον εάν ημπορούσαμε να κατηγορήσουμε τον Tesla ή τους Εξωγίγιους για αυτό το πληροφοριακό χάος. Η πραγματικότητα είναι πως η τεχνολογία μας προέρχεται ενδεχομένως από μίαν άγνωστον πηγή – αλλ' όμως αναδύεται από τον ανθρώπινον νουν!

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ο *Kevin Kelly* (γεννηθείς το 1952) είναι ο ιδρυτικός Διευθυντής Εκδόσεως και Παραγωγής του διασήμου περιοδικού «*Wired*» (ένα έγκριτο μηνιαίον αμερικανικό περιοδικό, δημοσιευμένο σε έντυπον και διαδικτυακήν έκδοση και εστιάζει στο πώς οι αναδυόμενες τεχνολογίες επηρεάζουν τον πολιτισμό, την οικονομία και την πολιτική). Είναι πρώην εκδότης του περιοδικού «*Whole Earth Review*» (τριμηνιαίο 1985-2003, που είχεν ιδιαίτερον ρόλο στην προώθηση της αναλλακτικής τεχνολογίας ή της «καταλλήλου» – αυτονόμου και φιλοπεριβαλλοντικής τεχνολογίας). Υπήρξεν επίσης συγγραφέας, καλλιτεχνικός φωτογράφος, οικολόγος και σπουδαστής του ασιατικού και ψηφιακού πολιτισμού.

2. Ο ομογενής Έλληνοαμερικανός αρκαδικής καταγωγής Δρ. James Roulos (Ιάκωβος Ρούλος – εκ του Αποστολόπουλος) είναι ένας γνωστός πολιτικός επιστήμων και Διδάκτωρ της Κυβερνητικής Επιστήμης. Είναι ένας από τους πλέον πρωτοτύπους κοινωνικούς θεωρητικούς της Αμερικής, ο οποίος ζει με τον υιόν του στο Λος Άντζελες. Είναι επίσης ο Εκδότης του συντηρητικού περιοδικού «American Mind» και συγγραφέας «Τέχνης του να είναι ελεύθερος, ανδρώπιος για πάντα» και του «Ροζ αστυνομικού κράτους». Πέραν από το «American Mind» μυαλό» και την «Επισκόπηση βιβλίων του Claremont», (οργάνων τα υπερμάχου του Τραμπ συντηρητικού «Ινστιτούτου Claremont της Καλιφόρνια», η ογκώδης συγγραφική του παραγωγή αφορά σε υπερπολυάριθμες σε δημοσιεύσεις που κυμαίνονται από την «Εθνική Ανασκόπηση» έως τους «New York Times». Ο Δρ. Ρούλος είναι ο οικοδεσπότης της λανθμοφιλούς εκπομπής περί διεθνοπολιτικής «Χώρα Μηδέν» στην πασίγνωστο διαδικτυακή «Blaze TV». Έχει εμφανισθεί σε πέμππολλα προγράμματα σε όλα τα μέσα μαζικής ενημερώσεως και απευθύνεται σε ακροατήρια εντός και εκτός των Η.Π.Α., κατέχει τίτλον σπουδών στις πολιτικές επιστήμες από το Πανεπιστήμιον Duke του Δούκα και διδακτορικών τίτλον στην πολιτική θεωρία από το Πανεπιστήμιο της Georgetown.

 Μέρος 3

ΜΕΤΑ–ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ: ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΕΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΗΛΛΑΓΜΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ

Η γενετική μηχανική επιτρέπει στους επιστήμονες να «διαβάζουν» και να επεξεργάζονται το DNA κατά βούληση. Μπορούν να επαναγράψουν αυτήν την «γλώσσα της ζωής». Οι πρώτες τεχνικές γενετικής μηχανικής ανεπτύχθηκαν στο διάσημον Πανεπιστήμιον του Στάνφορντ στις αρχές της δεκαετίας του 1970, όπου εχρησιμοποιήθησαν ιοί και πλασμίδια [δίκλιωνα, κυκλικά μόρια DNA, το μέγεθος των οποίων ποικίλλει, εντοπιζόμενα σε πολλά βακτήρια και περιέχοντα μικρό ποσοστόν της γενετικής πληροφορίας του κυττάρου (1 -2 %)] για να μεταβάλλουν τα βακτηριακά γονίδια. Παρόμοιες διαδικασίες εβελτιστοποιήθησαν και «εξηγετισθησαν» στις επόμενες δεκαετίες. Οι γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί είναι τώρα αρκούτως συνηθισμένοι, οι άνθρωποι αγοράζουν (επιφυλακτικώς) τομάτες μετηλλαγμένες με γονίδια ιχθύων (... ώστε να είναι ψυχροανθεκτικές) χωρίς πλέον να φοβούνται ιδιαίτερώς για αυτό. Από το 2011, με την ανακάλυψη του CRISPR-Cas9* σε βακτηρίδια Escherichia Coli (κολοβακτηρίδιον), οι εργαστηριακές τεχνικές έχουν πλέον την δύναμη να επεξεργαστούν οποιοδήποτε γονίδιον με ακρίβεια. Μάλιστα, η τεχνητή νοημοσύνη έχει επιταχύνει αυτούς τους επιστημονικούς δρασκεισμούς.

Στο φυσικόν επίπεδον, η επεξεργασία γονιδίων είναι ο θεμελιωδέστερος μετασχηματισμός που ημπορεί κανείς να επιβάλει σε έναν οργανισμόν. Το μετηλλαγμένο γονίδιον θα αλλάξει την λειτουργίαν μιας πρωτεΐνης σε συναφή κύτταρα ή θα αλλάξει την ρύθμιση ενός άλλου γονιδίου. Αυτό ημπορεί να γίνει με άμεσον μετάλλαξη ή με την συγκόλληση ολοκληρών γονιδίων προερχομένων από άλλους οργανισμούς – συμπεριλαμβανομένων και γονιδίων άλλων ειδών. Στα ζώα, ημπορούν να αλλάξουν την λειτουργίαν ενός ιστού ή ίσως να αλλάξουν ολόκληρα συστήματα οργάνων. Νέον δέρμα. Νέοι οφθαλμοί..... Νέοι εγκέφαλοι.

Εάν το DNA έχει επεξεργασθεί προ της αναπτύξεως ενός εμβρύου, ο ώριμος ενήλιξ ημπορεί να μεταβιβάσει το νέον γονίδιο στις επόμενες γενεές. Το ίδιο ισχύει και για οιοδήποτε βακτήριον, μύκητα ή μετάλλαξη φυτών.

Με την εμβρυϊκή μετάλλαξη, η γλώσσα της ζωής επαναπροσδιορίζεται μονίμως. Όσον καταπληκτικόν και εάν είναι αυτό το δρώμενον, απλώς ενισχύει τις προϋπάρχουσες, ολιγότερον άμεσες μεθόδους, οι οποίες εχρησιμοποιήθησαν επί χιλιετίες.

Η τεχνητή επιλογή έχει εφαρμοσθεί για διάστημα περίπου σαράντα χιλιάδων ετών στους κύνες και για περισσότερον από δέκα χιλιάδες έτη σε εξημερωμένα φυτά και ζώα. Ενώ μέχρι την σύγχρονον εποχή οι υποκείμενοι γενετικοί μηχανισμοί ήσαν άγνωστοι, οι αγρότες έχουν εξασκήσει επί μακρόν την επιλεκτικήν αναπαραγωγήν, ώστε να πάρουν περισσότερον γάλα, παχύτερον έριον ή ευγευστότερα φρούτα και λαχανικά. Επισκεφθείτε οποιονδήποτε κήπο ή αγρόκτημα και δεν θα εύρετε τίποτα άλλο από επιτυχή μετηλλαγμένα είδη.

Οι ιστορικός πρόσφατες φυλές κυνών καταδεικνύουν πόσον ταχώς ημπορείτε να φθάσετε σε εντελώς νέους σωματοτύπους και συμπεριφορικές εκδηλώσεις των προσφιλών τετραπόδων : Beagles, Chihuahuas, Collies, Dachshunds, Dobermans, Labradors, Pit Bulls, Poodles, Pugs, Rottweilers, Yorkshires. όλες οι γενεαλογίες τους εντοπίζονται στο παρελθόν, στους αρχαίους λύκους. Οι περισσότεροι κύνες συνεμείχθησαν στις τρέχουσες, υπερβολικός πρόδηλες, χαρακτηριστικές μορφές τους κατά τα τελευταία 150 έτη, αρχής γενομένης από την φερομένη ως «βικτωριανή έκρηξη» της τεχνητής αναπαραγωγικής επιλογής. Κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου στην Βρετανία, η αναπαραγωγή κυνών εντατικοποιήθηκε και επεξετάθη, με αποτέλεσμα την παραγωγή πολλών από τις πλέον αναγνωρίσιμες φυλές κυνών. Οι Βικτωριανοί, επηρεασθέντες από τις ιδέες του Δαρβίνου, κατέληξαν παθιασμένοι με την αναπαραγωγή αποσκοπούντες στο ιδανικόν μιας συγκεκριμένης φυλής. Ενώ η εκτροφή και ανατροφή ενός κυναρίου ημπορεί να επιφέρει μια τεραστίαν διαφορά στην ιδιοσυγκρασίαν του, ορισμένες φυλές τείνουν να είναι οξυδερκείς και υπάκουες, ενώ άλλες τείνουν να είναι ανοήτως αφελείς ή μοχθηρές.

Τα γενετικά χαρακτηριστικά επιτρέπουν ή περιορίζουν ορισμένες συμπεριφορές. Παρατηρούντες αυτά τα αποτελέσματα στους κύνες και στα αγροτικά ζώα, οι βικτωριανοί επιστήμονες ενεπνεύσθησαν να δοκιμάσουν την επιλεκτικήν αναπαραγωγή και στους ανθρώπους. Βεβαίως η «Ευγονική» υπήρξεν μια παλαιά ιδέα, που διευτυπώθη από τον Πλάτωνα στην Αρχαία Ελλάδα. Στη ρίζα του, ο όρος σημαίνει απλώς «καλώς γεννηθείς», «καλός απόγονος». Στην φανταστικήν πολιτεία του Πλάτωνος, οι γονείς θα ταιριάζουν και θα καθίστανται ζεύγος, συνευρισκόμενοι με τις έμφυτες ιδιότητές τους ώστε να παράγουν παιδιά του ίδιου προς αυτούς είδους, (δηλαδή απογόνους που θα κυμαίνονται από ανθεκτικούς δουλικούς εργάτες έως μεγαλοφυείς υπερρόπτες

κυριάρχους). Στην Πολιτείαν αυτήν κάθε παιδί θα ανήκε στο κράτος. Αυτό το πρόγραμμα αναπαραγωγής θα ενίσχυεν το σύστημα της πλατωνικής κάστας, με «χρυσούς» φιλόσοφους-βασιλιάδες στην κορυφήν του, με υποκειμένους τους «αργυρούς» πολεμιστές, και τους «χαλκούς» εργάτες που σχηματίζουν την βάση του. Συνεπώς, ημπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι όποιος επιλέγει έναν σύντροφο βασιζόμενος στην υγεία, στην ευμορφίαν ή στην νοημοσύνη ασκεί «ηπιάν ευγονική», αλλά η υπολογισμένη τεχνική του Πλάτωνος δεν εχρησιμοποιήθη ευρέως μέχρι την σύγχρονον εποχή.

Ο πολύς Φράνσις Γκάλτον (Francis Galton), εξάδελφος του μεγάλου Καρόλου Δαρβίνου (Charles Darwin), ήταν ο αρχιτέκτων του νοητικού συγκροτήματος της επισήμου ευγονικής πολιτικής στην Αγγλία, στην Αμερική και στην Γερμανία. Ο Βρετανός πολυμαθής στοχαστής υπήρξεν ψυχολόγος, φυσιολόγος, εφευρέτης, μαθηματικός, φιλόσοφος, εξερευνητής των τροπικών, γεωγράφος, εφευρέτης, μετεωρολόγος και στατιστικολόγος. Οι ιδέες του έγιναν αργότερον η βάση της συμπεριφορικής γενετικής. Εκτός από τις λίαν σημαντικές εργασίες του για την στατιστική και τις ψυχομετρικές δοκιμές, το βιβλίον του Galton «Κληρονομική ευφυία» («Hereditary Genius», 1869) είχαν τεράστιον αντίκτυπον στην πνευματικήν ελίτ της εποχής. Τα προγράμματά του για το ζευγάριμα και την υγείαν ενεκολπώθησαν από τους πλουσίους, ενώ ο έλεγχος των γεννήσεων και η αναγκαστική στείρωση επεβλήθησαν στους ταπεινούς και φερ' εϊπείν κατωτέρους «ανοήτους», «βλάκες» και «ηλιθίους».

Η ευγονική επέτρεψε στους «ειδικούς εμπειρογνώμονες» της να κατευθύνουν την εξέλιξη προς τα κατ'αυτούς επιθυμητά άκρα. Τα μαθηματικά είχαν εισέλθει στην ύλην της ζωής για να αναβαθμονομήσουν το ανθρώπινον γονιδίωμα.

Κατά την διάρκειαν της μεσοπολεμικής περιόδου, η ευγονική ενεκολπώθη από τους φιλελευθέρους ως «κοινωνική πρόοδος» και προσελήφθη από τις οικονομικοκοινωνικώς κυριαρχούσες βιομηχανικές ελίτ ως «κοινωνικός δαρβινισμός». Μετά τον πόλεμον, αυτές οι πρακτικές επανεξετάσθησαν και ανεσκευάσθησαν. Ένα λαμπερό νέον περιτύλιγμά τους είναι πλέον η αστική «Φιλελευθέρα Ευγονική», η οποία απορρίπτει την επιβολήν της πολιτείας και τάσσεται υπέρ της επιλογής της ελευθέρως αγοράς των «προσχεδιασμένων» βρεφών. Ένα εκτενέστερον σχήμα της προσφέρεται από τον «διανθρωπισμόν».

Ωστόσο, ακόμη και στην μεταπολεμικήν περίοδον, ο εγγονός του Δαρβίνου και «μικρανειψιός» του Γκάλτον, Κάρολος Γκάλτον Δαρβίνος (Charles Galton Darwin) εξηκολούθησε να συνθέτει σχέδια για να δημιουργήσει ένα νέον ανθρώπινον είδος, (όπως βεβαίως έπρατταν πλην αυτού και άλλοι «κοινωνικοί σχεδιαστές» ποικίλων κοσμοθεωρητικών καταβολών). Ο Δαρβίνος ο νεότερος έθεσεν ένα μακροπρόθεσμον παράδειγμα στο βιβλίον του «Το επόμενον εκατομμύριον έτη» («The next million years», 1952).

Εκεί έγραψαν : «Ο πολιτισμός έχει διδάξει στον άνθρωπο πώς να ζήσει σε πυκνά πλήθη», προβλέπων την εποχήν της μαζικής αστικοποίησης. «Ήδη υπάρχουν πολλοί που προτιμούν αυτήν την συνωστισμένην ζωήν, αλλά υπάρχουν και άλλοι που δεν το κάνουν, αυτοί δε σταδιακώς θα εξαλειφθούν. Η ζωή στην πολυσύχναστο κατάσταση των πόλεων έχει πολλά μη ελκυστικά χαρακτηριστικά, αλλά μακροπροθέσμως αυτά ημπορεί να ξεπεραστούν, όχι τόσο με την μεταβολήν τους, αλλά απλώς με την αλλαγίη της ανθρωπίνης φυλής ώστε να της αρέσουν ».

Σε αντίθεση με τον διάσημον συνεπώνυμον πάππο του, ο οποίος ήταν μια σχετικώς ευγενής ύπαρξη, ταπεινός και συνεργάσιμος, ο νεότερος Δαρβίνος είχαν ένα έκδηλον αυταρχικό στοιχείον — μετριαζόμενον μόνον από τις αμφιβολίες του ότι οποιαδήποτε ουτοπία δεν θα ημπορούσε να ικανοποιήσει όλους. Βεβαίως όχι ότι οι αμφιβολίες του τον ημπόδισαν να ονειρεύεται. Σε αντίθεση με τους σημερινούς διανθρωπιστές, οι οποίοι εμμένουν στην βελτίωση των ιδικών τους σωμάτων και εγκεφάλων για μεγαλύτερα δύναμη, μακροζωία και νοημοσύνη, ο Δαρβίνος ο νεότερος επεκέντρωσεν την προσοχήν του στους τρόπους «βιο-μηχανικής» των μαζών.

Αναζητών την επιτυχή χρήση των ορμονών για να μεταβάλει τη συμπεριφορά των ζώων, υπελόγισεν ότι «ημπορεί να υπάρξει ένα φάρμακον το οποίον, χωρίς άλλα επιβλαβή αποτελέσματα, θα απομακρύνει τον επειγόντα χαρακτήρα της σεξουαλικής επιθυμίας και έτσι θα παραχθεί για την ανθρωπότητα ένα καθεστώς μελισσών, εργατών μιας κυψέλης». Οι αρχές θα ημπορούσαν επίσης να χρησιμοποιήσουν ένα γενικευμένον «φάρμακον ικανοποίησης» κατάλληλον προς ευχαρίστηση των μαζών.

Βεβαίως, αυτά τα μέτρα θα ήσαν μόνον προσωρινές διορθώσεις. «Εάν ένας δικτάτωρ πρέπει κάποτε να επιδιώξει να επιφέρει κάποιαν πράγματι μόνιμον αλλαγίη στην ανθρωπότητα, θα ημπορούσε να το πράξει, εάν και μόνον εάν εγνωρίζεν πώς να αλλάξει μερικά από τα ανθρώπινα γονίδια, διότι μόνον έτσι η μεταβληθείσα ποιότης θα καταστεί αμετακίνητος ως ένα σταθερόν χαρακτηριστικόν της φυλής». Ακόμη και εάν ανελαμβάνετο κάποιο τέτοιον εγχείρημα, οι διευθύνοντες την ελίτ θα έπρεπε να παραμείνουν αποφασισμένοι, αμετάπειστοι, εμμονικοί και «άγριοι», άλλως θα εξημερούτο η ενόρμησή τους, θα αμλύνετο η πίστη τους και θα αφηρείτο η ελευθέρα περί το ζήτημα έμπνευσή τους.

Ο Δαρβίνος ο νεότερος δεν διέθετεν την μεγαλοφυίαν του πάππου του ή του θείου του Φράνσις Γκάλτον, γεγονός που εν μέρει απεικονίζει προδήλως την ανακρίβειαν της απολύτως ευγονικής αναπαραγωγής. Και παρ' όλον που ο Δαρβίνος ο νεότερος μοιράσθη τις ίδιες φαντασιώσεις περί τεχνο-κυψέλης όπως ο Νικόλα Τέσλα, υπήρξεν πολύ ολιγότερον εφευρετικός από αυτόν. Αυτό το φαινόμενον καθίσταται ένα πραγματικόν πρόβλημα εκεί όπου η συγκέντρωση του πλούτου και το οικογενειοκρατικόν

προνόμιον είναι ο κανών, όπως συμβαίνει από την καπιταλιστική Αμερική και την εκκοσμικευμένη άθεον Ευρώπη έως την θεοκρατική Ινδία και την κομμουνιστική Κίνα. Κάποιος δεν χρειάζεται να είναι έξυπνος, εφευρετικός ή φιλάνθρωπος για να υπαγορεύει την κοινωνική πολιτική. Πρέπει μόνον να είναι επί κεφαλής.

Η βαθυτέρα βιολογική ουσία του πράγματος.

Ο πειραματισμός στην ανθρωπίνη βιολογία δεν περιορίζεται στην γενετική μετάλλαξη. Ένας άλλος στόχος του είναι ο φαινότυπος, η πλέον ευέλικτος εξωτερική έκφραση του γενετικού προγραμματισμού ενός οργανισμού. Τέτοιες ιδιότητες δεν μεταβιβάζονται στους απογόνους (με ορισμένες εξαιρέσεις, αλλά επί του παρόντος ας αφήσουμε τούτο κατά μέρος). Μια γενετική τάση να καθίσταται υψηλόσωμος είναι ο γονότυπος. Το πραγματικόν ύψος ενός ατόμου, όπως επηρεάζεται από την διατροφή και άλλους περιβαλλοντικούς παράγοντες, είναι ο φαινότυπος. Όσον αφορά στο είδος, μια επελθούσα φαινοτυπική αλλαγή είναι μία και ήδη γεγονυία.

Οι διάφορες χημικές ουσίες και οι ορμόνες ημπορούν να κατευθύνουν έναν φαινότυπον προς πολλές κατευθύνσεις, είτε πρόκειται για μέγεθος, λειτουργίαν ή ευφυΐαν. Αυτά τα φάρμακα κυμαίνονται από φάρμακα για ασθένειες έως την βιοχημική ενίσχυση για τους φιλοδόξους και πολμηρούς. Οι νέοι άνθρωποι θέλουν να έχουν πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών τους και οι ηλικιωμένοι θέλουν να αναζωογονηθούν. Συνεπώς, αυτό «θέλει» και η τεχνολογία. Το «Τεχνείον» προσφέρει πολλούς τρόπους για την παραγωγή μεγαλύτερων μυών, μεγαλύτερας αντοχής και ... σταθεροτέρας στύσεως.

Η βελτίωση της αποδόσεως είναι ακούνητος κοινή μεταξύ των αθλητών, ιδιαίτερα μεταξύ των *bodybuilders*. Οι περισσότεροι χρησιμοποιούν αναβολικά στεροειδή για να ενισχύσουν το σώμα τους. Η ανθρωπίνη αυξητική ορμόνη προσφέρει μίαν ηπιότερα μέθοδο, με το πρόσθετον όφελος των ισχυρότερων οστών από την χρήση της. Η κρεατίνη βοηθά τους μύες να επανορθωθούν μετά από σκληρές προπονήσεις και συμφώνως με πληροφορίες παρέχει μεγαλύτερες εκρήξεις ταχύτητος και δυνάμεως. Πηγαίνετε σε οποιοδήποτε κατάστημα υγιεινής διατροφής και θα εύρετε μίαν ποικιλίαν από βιταμίνες και συμπληρώματα για να βελτιώσετε την αθλητικήν απόδοση (με ποικίλες ουσίες, τόσον φυσικές όσον και συνθετικές). Πηγαίνετε στα σκιερά ερμάρια ενός γυμναστηριακού αποδυτηρίου και πιθανώς θα εύρετε παράνομα αναβολικά στεροειδή, ινσουλίνη, διουρητικά, γοναδοτροπίνες (για ... αύξηση του ορχικού μεγέθους) και εφεδρίνη.

Τα μειονεκτήματα είναι βαθύτατα και συχνάκις μόνιμα, σε σύγκριση με τους ελαχίστους κινδύνους της φυσικής σωματικής αναπτύξεως. Πολλοί όμως προτιμούν μίαν επιταχυνόμενη επίσπευση της σωματικής αναπτύξεως. Το δρώμενον εκπτώσσεται ωσάν η μαινομένη φιλοδοξία να είναι μέρος της ανθρωπίνης φύσεως.

Τα αφροδισιακά, διεγερτικά της ερωτικής επιθυμίας και δραστηριότητας, είναι ένας πιο ... πικάντικος τύπος βελτιώσεως της σωματικής αποδόσεως. Οι ανθρωπίνιοι πολιτισμοί έχουν από πολλού καιρού χρησιμοποιήσει τρόφιμα όπως όστρεα, όρχεις βοοειδών, κονιοποιημένο κέρασ ρινοκέρου έως και ... ζωμόν πέους τίγρεως για να ενισχύσουν την γενετησίαν ορμή. Παρά την τεραστία δημοτικότητά τους – σε σημείον να οδηγούν ορισμένα είδη στην εξάφάνιση – τα αποτελέσματα ημπορεί να μην είναι παρά ένα εικονικόν φάρμακον (placebo). Ωστόσο, δεν ημπορεί κανείς να αρνηθεί την φαρμακευτική δύναμη του πασιγνώστου Viagra (σιλδεναφίλη), γνωστού και ως «κυανούς κεραυνός», που ημπορεί να προκαλέσει στύσεις τόσο ισχυρές, ώστε ορισμένοι χρήστες του καταλήγουν στο νοσοκομείο.

Το «ωραίον φύλο» δεν έχει φάρμακον ισοδύναμον με το Viagra, αλλά το Τεχνείον του παρέχει συναφείς επιλογές. Υπάρχουν δισκία και σύμπηκτα σφαιρίδια για την αύξηση της γενετησίου ορμής – λίμπιντο στις γυναίκες. Υπάρχουν επίσης «κοκτέιλ» ορμονών, που περιλαμβάνουν οιστρογόνα, προγεστερόνη και τεστοστερόνη. Και βεβαίως, υπάρχει πάντα η κοκαΐνη, το 2CB (συνθετικόν ενθεογόνο – ψυχεδελικό φάρμακο 2,5-διμεθοξυ-4-βρωμοφαινυλαιθυλαμίνη, γνωστόν ως Nexus) και η ευφορική ψυχοτρόπος «έκσταση» [3,4-μεθυλαινοδιοξυμεθαμφεταμίνη (MDMA)]. Η χρήση αυτών των ουσιών δεν αποτελεί βεβαία μέθοδον αυξήσεως της λίμπιντο, αλλά πολλές γυναίκες ορκίζονται σε αυτές. Στους συμβολικούς στίχους της διασήμου Αμερικανίδος στιχουργού, μουσουργού και τραγουδιστριάς Stephanie Lynn – «Stevie» Nicks, στο τραγούδι των Fleetwood Mac «Όνειρα» λέγεται χαρακτηριστικώς: «η βρογχή συμβαίνει μόνον όταν βρέχει».

Η ενίσχυση της διεμφυλικότητος είναι ένας συνδυασμός ορμονοθεραπείας και πλαστικής χειρουργικής. Παρόμοιες τεχνικές χρησιμοποιούνται ευρέως για την ενίσχυση των ανδρών και γυναικών, αλλά οι παρεμβάσεις αλλαγής φύλου είναι ολιγότερον συχνές και πολύ πιο επιθετικές. Ως σταθερά «πολιτισμική μετάλλαξη», το κίνημα των διεμφυλικών εξεκίνησεν από τον Γερμανόν ιατρόν Μάγκνους Χίρσφελντ (Magnus Hirschfeld) στις αρχές του εικοστού αιώνου. Η κοινωνική του προσπάθεια επεκεντρώθη στους κατ'αυτόν «σεξουαλικούς ενδιαμέσους». Το 1910, κατώρθωσε να πάρει «πιστοποιητικά παρενδυτικών (τραβεστί)» αναγνωριζόμενα από την γερμανική αστυνομία.

Από την ιατρικήν πλευρά, το έτος 1969, υπήρξεν έτος κορυφώσεως του κινήματος «ισχύς των ανθρών» [κίνημα παθητικής αντιστάσεως, μη – βίας και αντιπολεμικής τοποθετήσεως στον πόλεμον του Βιετνάμ, εμπνευσθέν από τον διάσημον μπητικ ποιητή Άλλεν Γκίνσμπεργκ (Allen Ginsberg)]. Τότε έλαμψεν ο διαβόητος «πρωτοπόρος» χειρουργός, Στάνλεϋ Μπίμπερ (Stanley Biber). Πριν «μετατρέψει» χειρουργικώς οτιδήποτε, αρχικώς διενήργει επιχειρήσεις αλλαγής φύλου στην μικρά πόλη Τρινιδάδ του Κολοράντο, κοντά στην διάσημο αυτοδιαχειριζόμενη Κομμούνια «Drop City». Οι μέθοδοι του Μπίμπερ αντεγράφησαν και συνέχισαν τελειοποιούμενες σε ολόκληρον τον κόσμον.

Σήμερον, ο «επαναπροσδιορισμός φύλου» αποτελεί μιαν χρυσοφόρον ανερχόμενη βιομηχανία. Η Αμερικανίς ερευνήτρια δημοσιογράφος και συγγραφέϋ Τζένιφερ Μπίλεκ (Jennifer Bilek) κατέδειξεν τις άμεσες συνδέσεις μεταξύ των Μεγαλοφαρμακοβιομηχανιών («Big Pharma»), της Μεγάλης Φιλανθρωπίας («Big Philanthropy» – Ιδιωτικά ιδρύματα και φορείς που δαπανούν αφιλοκερδώς πελώρια χρηματικά ποσά για την παροχή αρωγής σε αναξιοπαθούντες και ασθενείς ανθρώπους) και των «συνθετικών ταυτοτήτων του φύλου».

Η Μπίλεκ έχει εκθέσει λεπτομερώς τον τρόπον με τον οποίον η επεκτεινομένη διεμφυλική ιδεολογία στο βιοϊατρικόν κατεστημένο χρηματοδοτείται από το «Ίδρυμα ARCUS» (ένα διεθνές φιλανθρωπικόν ίδρυμα που επικεντρώνεται σε ζητήματα σχετιζόμενα με τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ, την κοινωνικήν δικαιοσύνη, την διατήρηση των πιθήκων και την διατήρηση του περιβάλλοντος, το οποίον ξεκίνησεν ο κρόισος Jon Lloyd Stryker), καθώς και από το «Ίδρυμα της Οικογενείας Pritzker». Μέσω αυτών των μη κερδοσκοπικών δικτύων έχει διοχετευθεί μια δυσθεώρητος τεραστία περιουσία στην διεμφυλική τεχνολογία και στην προώθηση της διεμφυλικής ιδεολογίας.

Σύμφωνα με την ινδοαμερικανικήν εταιρεία ερεύνης της αγοράς «Grand View Research» **, το 2021 η «αγορά του χειρουργικού επαναπροσδιορισμού φύλου» εξετιμήθη σε 1,9 δισεκατομμύρια δολάρια. Αυτό το ποσόν μέχρι το 2030 αναμένεται να ανέλθει σε περισσότερα από 5 δισεκατομμύρια δολάρια. Η τεχνολογία αυτού του πεδίου «ζητεί» περισσότερα χρήματα, καθώς αυξάνονται οι στρατιές ψυχοπαθών γυναικών χρηστών ανδρογόνων αλλά και ευεξάπτων ευθίκτων εχθρικών ανδρών που φορούν κραγιόν και χρησιμοποιούν επιθέματα οιστρογόνων.

Καθώς το Τεχνείον επεκτείνεται, μετατρέπει την ανθρωπίνη φύση. Είμεθα ένας πολιτισμός σε μεταβατικόν στάδιον. Σε πολλές χώρες, η επιβεβαίωση και αποδοχή της ταυτότητος των διεμφυλικών επιβάλλεται από τον νόμον. Οι διακρίσεις και η «παραπλανητική και σφαλερά χρήση του φύλου» («misgendering») τιμωρείται με σκληρά πρόστιμα, δημοσία καταγγελία,

κοινωνικών εξοστρακισμόν και επαγγελματική καταστροφή. Ένα σιδηρούν «ουράνιο τόξο» επικρέμεται των κεφαλών μας δίχην δαμοκλείου σπάθης.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

* Το CRISPR – (ακρωνύμιο των *clustered regularly interspaced short palindromic repeats*) – δηλαδή το «Σύμπλεγμα μικρών παλινδρομικών αλληλουχιών τακτικής χωροκατανομής» αναφέρεται σε περιοχές στο γονιδίωμα όπου εντοπίζονται επαναλαμβανόμενες αλληλουχίες DNA είναι μια οικογένεια αλληλουχιών DNA που ευρίσκονται στα γονιδιώματα προκαρυωτικών οργανισμών [(ήτοι μη εχόντων κυτταρικών πυρήνα), όπως τα «βακτήρια» και τα «αρχαία» (μία επικράτεια μονοκυττάρων μικροοργανισμών που παλαιότερον εταξινόμουντο εσφαλμένως ως βακτήρια)].

Οι εν λόγω αλληλουχίες [δηλαδή διαδοχές βάσεων που υποδηλώνονται από μια σειρά από τέσσερα διαφορετικά γράμματα (G-Γουανίνη, A-Αδείνη, C-Κυτοσίνη, T-Θυμίνη) τα οποία υποδεικνύουν την σειρά των νουκλεοτιδίων που σχηματίζουν ένα μόριον DNA], προέρχονται από τμήματα DNA βακτηριοφάγων που είχαν προηγουμένως μολύνει τον προκαρυώτη. Χρησιμοποιούνται για την ανίχνευση και την καταστροφή του DNA από παρομοίους βακτηριοφάγους ιούς κατά την διάρκεια μεταγενεστέρων μολύνσεων. Ως εκ τούτου, οι αλληλουχίες αυτές διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στο σύστημα αντι-ιικής (άρα αντι-φάγου) αμύνης των προκαρυωτών, παρέχουν δε μιαν μορφή επικτήτου ανοσίας. Η CRISPR ευρίσκεται περίπου στο 50% των βακτηριακών γονιδιωμάτων που έχουν αλληλοχρηθεί, καθώς και σχεδόν στο 90% των αρχαίων γονιδιωμάτων που έχουν αλληλοχρηθεί.

Η Cas9 (ή «συσχετιζόμενη με CRISPR πρωτεΐνη 9» / «CRISPR-associated protein 9») είναι ένα ένζυμο το οποίο χρησιμοποιεί τις αλληλουχίες CRISPR ως οδηγόν του για να αναγνωρίζει και να «ανοίγει» συγκεκριμένες αλυσίδες DNA, συμπληρωματικές προς την αλληλουχία CRISPR. Τα ένζυμα Cas9 μαζί με τις αλληλουχίες CRISPR αποτελούν την βάση μιας τεχνολογίας γνωστής ως «CRISPR-Cas9», η οποία δύναται να χρησιμοποιηθεί για επεξεργασίας γονιδίων εντός των οργανισμών Αυτή η διαδικασία επεξεργασίας έχει μιαν ευρεία ποικιλία εφαρμογών, συμπεριλαμβανομένης της βασικής βιολογικής ερεύνης, της αναπτύξεως βιοτεχνολογικών προϊόντων και της θεραπείας ασθενειών

Το απλό σύστημα CRISPR βασίζεται στην πρωτεΐνη Cas9. Η ενδονουκλεάση Cas9 είναι ένα σύστημα τεσσάρων συστατικών, περιλαμβάνει δύο μικρά μόρια: το crRNA και το «trans-ενεργοποιητικόν του CRISPR RNA» (tracrRNA). Το 2012, η γεννηθείσα το 1964, Αμερικανής βιοχημικός Τζένιφερ Αν Ντούννα (Jennifer Anne Doudna) και η γεννηθείσα το 1968, Γαλλής βιολόγος, γενετίστρια και μικροβιολόγος (Emmanuelle Marie Charpentier) επανεξεδίασαν την ενδονουκλεάση Cas9 ως ένα ευρησιότερο σύστημα δύο συστατικών, συγχωνεύουσες τα δύο μόρια RNA σε ένα μονήρες – καθοδηγητικόν («single-guide») RNA, το οποίον συνδυαζόμενον με την Cas9, μπορεί να ανεύρει και να κόψει το DNA στόχον, καθοριζόμενον από το καθοδηγητικόν guide RNA.

Η συμβολή αυτή υπήρξε σημαντική, οπότε αναγνωρίστη με το βραβείον Νομπέλ Χημείας το 2020. Με τον χειρισμό της νουκλεοτιδικής αλληλουχίας του καθοδηγητικού RNA, το τεχνητόν σύστημα Cas9 ημπορούσε πλέον να προγραμματισθεί, ώστε να στοχεύει οποιαδήποτε αλληλουχία DNA για να επιφέρει τον διαχωρισμόν της.

Επιστημονικές ομάδες [με επικεφαλής τον γεννηθέντα το 1981 Κινεζοαμερικανόν βιοχημικό Φενγκ Ζανγκ (Feng Zhang, νυν καθηγητή στην Νευροεπιστήμη στο «McGovern Institute for Brain Research» και στα τμήματα «Εγκεφάλου, Γνωστικών Επιστημών και Βιολογικής Μηχανικής» στο φημισμένον «Ινστιτούτον Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης»-MIT) και τον γεννηθέντα το 1954 Αμερικανόν γενετιστήν Τζωρτζ Μακντόναλντ Τσερτς (George McDonald Church, επίσης μοριακόν μηχανικόν, χημικόν και πρωτοπόρον στην προσωπική γονιδιωματική και στην συνθετική βιολογία)] εδημοσίευσαν ταυτοχρόνως περιγραφές της επεξεργασίας γονιδιώματος σε καλλιέργειες ανθρωπίνων κυττάρων, για πρώτη φοράν με την χρήση του συστήματος CRISPR–Cas9.

Έκτοτε το εν λόγω σύστημα έχει χρησιμοποιηθεί σε ένα ευρύ φάσμα οργανισμών, συμπεριλαμβανομένης της ζύμης αροτοποιίας ή «σακχαρομούκχτος του ζύθου» (*Saccharomyces cerevisiae*), του ευκαιριακού παθογόνου μύκητος «ωιδίου του λευκάζοντος» (*Candida albicans*), του «αχθίος ζέβρα» ή «μίχου των ορυζάνων» (*Danio rerio*), της μύιας των φρούτων «δροσοφίλου της μελανογάστορος» (*Drosophila melanogaster*), των μυρμηκών «δρεπανόγναθος ο άλτης» (*Drepanognathus saltator*) και «ωοκεραία του Βίρο» (*Ooceraea biroi* – εκ του Ούγγρου ζωολόγου και φυσιολόγου Lajos Biró), του κώνωπος «αηδής ο αιγυπτιακός» (*Aedes aegypti*), του νηματώδους σφάλκκος «καανοραβδίτης ο κομψός» (*Caenorhabditis elegans*), του μύος διαφόρων φυτών, του δυτικοευρωπαϊκού «ουκασκού κατοικιδίου μύος» (*Mus musculus domesticus*), μη ανθρωπείων πρωτευόντων και τέλος ανθρωπίνων εμβρύων.

** Η Grand View Research είναι μια εταιρεία ερεύνης της αγοράς και συμβουλευτικής εδραζομένη στην Ινδία και στις Η.Π.Α., εγγεγραμμένη στην πολιτεία της Καλιφόρνιας, με το αρχηγείον της στο Σαν Φρανσίσκο. Η εταιρεία παρέχει κοινοπρακτικές ερευνητικές εκθέσεις, εξατομικευμένες εκθέσεις ερεύνης και συμβουλευτικές υπηρεσίες. Η βάση δεδομένων της Grand View Research χρησιμοποιείται από πολύ γνωστά ακαδημαϊκά ιδρύματα ολοκλήρου του κόσμου και από πολυεθνικές εταιρείες για να κατανοήσουν το παγκόσμιον και περιφερειακόν επιχειρηματικόν περιβάλλον. Η βάση δεδομένων της διαθέτει χιλιάδες στατιστικά στοιχεία και σε βάθος ανάλυση γύρω από 46 βιομηχανίες σε 25 μεγάλες χώρες παγκοσμίως.

Μέρος 4

ΜΕΤΑ-ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ: ΠΑΡΑΦΙΛΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ...ΠΡΟΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝ ΠΑΙΓΝΙΟ

«...We're all living in Amerika, Amerika, Amerika...» Τραγούδι «Amerika»

Rammstein 6/9/2004 Δίσκος «Ταξίδια, ταξίδια»

Η σωματική τροποποίηση ποτέ δεν ήταν ευκολότερα από ότι στις ημέρες μας. Οι περιστασιακές δερματοστιξίες (τατουάζ) και η διάτρηση (πίρσινγκ) του σώματος στην «Γενεά X» 1 (Gen X) υπήρξαν ένας εξωτερικευμένος πρόδρομος των κατόπιν επελθόντων βαθύτερων μετασχηματισμών.

Σε όλο τον πλανήτη, εκατομμύρια γυναικών εισάγουν τεστοστερόνη για να μεγαλώσουν γενειάδες και να ακούγονται ως άνεραοί. Οι μαστεκτομές και οι υστερεκτομές εκτελούνται τακτικότερα σε υγιή θηλυκά. Σε μίαν επέμβαση φαλοπλαστικής, οι ιατροί ξυρίζουν το δέρμα του αντιβραχίου μιας γυναίκας για να κατασκευάσουν με ένα τμήμα του ένα τεχνητό πέος, περιτυλίσσοντας το εν λόγω δέρμα γύρω από μίαν εύκαμπτον, ελαστικήν αποφύση που εμφυτεύεται στην βουβωνικήν χώρα. Κάτωθεν αυτού του τεχνητού πέους εγκαθίστανται όρχεις σλικόνης.

Ένας έτι μεγαλύτερος αριθμός ανδρών ενίουν οιστρογόνα και προγεστερόνη για να προξενήσουν ικανή τριχόπτωση στο σώμα τους και να αναπτύξουν θηλεόμορφα – μαστόμορφα στήθη. Ηπορούν επίσης να ενισχύσουν τα στήθη τους με εμφυτεύματα. Πολλοί υποβάλλονται σε ευνουχισμόν, πεοκτομή και κολποπλαστική, με το πλούσιον σε νευρικά κλωνία δέρμα αναδιαμορφούμενο σε κλειτορίδα και κόλπο.

Με πλέον αμφιλεγόμενον τρόπον, οι πρώιμες διεμφυλικές διαδικασίες προσφέρονται σε σπουδαία παιδιατρικά νοσοκομεία και σε κλινικές νεολαίας «υψηλού κύρους». Τα μικρά παιδιά λαμβάνουν αναστολείς της εφηβείας ώστε να σταματήσουν την φυσιολογική ανάπτυξη του φύλου τους, εν αναμονή μιας πλήρους μεταβάσεως και μετατροπής του φύλου τους. Πολλά λαμβάνουν διασταυρούμενες ορμόνες. Πολύ νεαρές κορασίδες, έως δεκατριών ετών, έχουν υποστεί μαστεκτομές.

Αυτά τα ιδρύματα περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων το Νοσοκομείον Παίδων της Βοστώνης (κατατασσόμενον ως το πρώτο παιδιατρικό νοσοκομείον παγκοσμίως), την «Παιδικήν Υγείαν» του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ (στην περιβόητον Silicon Valley), όπου ευρίσκεται η σπουδαία «Παιδιατρική και Εφηβική Κλινική Φύλου» («Paediatric and Adolescent Gender Clinic») διεθνώς καταξιωμένη στην φροντίδα διεμφυλικών και ποικιλομόρφου φύλου («gender-diverse») ατόμων -με εξειδικευμένα τμήματα παιδιατρικής ενδοκρινολογίας, εφηβικής ιατρικής και παιδιατρικής ουρολογίας-, το «Παιδιατρικό Νοσοκομείον του Γουισκόνσιν» στο Μιλγουόκι, την «Κλινικήν Ουσίας» Άγιος Λουκάς στο Μπίτζι του Άινταχο (αφοσιωμένη αποκλειστικώς στην μέριμνα των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων και των οικογενειών τους), καθώς και το Παιδιατρικό Νοσοκομείον Ντορνμπέκερ (Doernbecher) στο Πόρτλαντ του Όρεγκον.

Μεγάλον μέρος αυτής της πολυεπιπέδου, πολυσυνθέτου και εξόχως πολυδαπάνου συλλογικής παρανοίας καθοδηγείται από μίαν επίμονο μιμητική «μόλυνση» και διασπορά με τα μέσα κοινωνικής ενημερώσεως. Η απορρόφηση των ψυχονητικών λειτουργιών από τον ψηφιακόν χώρον αφήνει τα παιδιά να αισθάνονται αποσπασμένα από τα φυσικά τους σώματα. Οι εικονικές ταυτότητες, που εφηυρέθησαν μέσω των online παιγνίων δράσεως και η συστηματική χρησιμοποίηση υποκαταστάτων ονομάτων, με την μορφήν δυσχρήστων αλλοκότων αντωνυμιών, τις οδηγεί να συγχωνεύονται με τις πραγματικές ταυτότητες. Ομάδες ομοτίμων ατόμων φατριάζονται γύρω από την διεμφυλική τους ταυτότητα. Παρά την (ακόμη) υφισταμένη ευρείαν επιφύλαξη και ενίοτε οργή εναντίον της ταυτότητος αυτής και την καταδίκην της εκ μέρους της «σωπηράς πλειοψηφίας», η «επανάσταση» της διεμφυλικής νεολαίας αυξάνεται με επιταχυνόμενον ρυθμόν. Όπως αποκαλύπτουν σαφώς στο έργον τους οι μαχητικοί συνηθητικοί Αμερικανοί δημοσιογράφοι και συγγραφείς Christopher Ferguson Rufo (Καθολικός Χριστιανός) και Chaya Raichik (ορθόδοξος Ιουδαία), σε ολόκληρες τις ΗΠΑ οι υπερ-φιλελεύθεροι διδάσκαλοι και τα περισσότερα σχολεία ενθαρρύνουν αυτήν την κατευθυνόμενη κρίση ταυτότητος του φύλου.

Πολυτρόπως απροσάρμοστοι ή ακόμα και συνηθισμένοι έφηβοι που παλαιότερον θα απεκαλούντο ευκόλως «αδελφές» ή «αγοροκόριτσα» λαμβάνουν τεχνητές, κοινωνικώς αποδεκτές επικέτες από το σύστημα. Ταυτοχρόνως, «ανταμείβονται» πανηγυρικώς με την απονομή μιας αποδεκτής διεμφυλικής καταστάσεως. Η τυπική αυτή παράδοξος κατάσταση ιατροποιείται και οπλοποιείται. Χαρακτηριστικώς διαπιστούται ότι, η διάγνωση της «δυσφορίας των φύλων» στα ... αμερικανόπουλα ετριπλασιάσθη στο χρονικόν διάστημα από το 2017 έως το 2021 !

Το συναφώς δρων και εξόχως παρεμβατικών, παρ' ημίν εν πολλοίς άγνωστον, Ινστιτούτον Williams 2 του UCLA καταμετρά στις ΗΠΑ περίπου τριακόσες χιλιάδες εφήβους οι οποίοι πιστεύουν ότι ευρίσκονται σε λάθος σώματα, (λαμβανομένων υπ' όψη των πολιτισμικών και κοινωνικών συνθηκών «πολιτικής ορθότητος» της εποχής, μάλλον ο αριθμός αυτός φαίνεται ιδιαίτέρως χαμηλός.) Κατά κεφαλήν, αυτή η ηλικιακή ομάδα είναι τρεις φορές πιθανότερον να είναι διεμφυλική εν σχέσει με τις παλαιότερες γενεές των Αμερικανών.

Παράλληλως με την αύξηση των διεμφυλικών αυξάνονται και τα ποσοστά αυτοκτονίας. Περισσότερον από το έν τρίτον των διεμφυλικών εφήβων προσπαθούν να αυτοκτονήσουν σε κάποιο σημείον της εφηβείας τους, (μερικές μελέτες αναφέρουν έως και το ήμισυ αυτών). Κατόπιν πολλοί εξ αυτών θα επιτύχουν κοινωνικώς κατά την ενηλικίωσή τους ! Πολλά από αυτά τα τεκεταινόμενα οφείλονται στον εκφοβισμόν και στην κοινωνικήν απόρριψη (παρά τις προσπάθειες του «προοδευτικού – φιλελευθέρου» κράτους για την τοποθέτηση των διεμφυλικών πέραν όλων των κριτικών). Ασφαλώς δεν υπάρχει τίποτα το «ηθικόν» ως δικαιολογία για την κακομεταχείριση των οιωνδήποτε απροσαρμόστων και των ψυχοδιανοητικώς ασθενών, εκτός εάν εγκολπωθούμε δραστικά ζώωδη πρότυπα, κανόνες και θέσμια της αγέλης ή του ατάκτως τοποθετημένου πλήθους. Ωστόσο, είναι προφανές πως όταν ένα άτομο δεν ημπορεί να συμφιλιωθεί με την πραγματικότητα του βιολογικού φύλου του και είναι πρόθυμον να υποβληθεί σε οποιαδήποτε ιατρική διαδικασία ώστε για να επιβάλλει μια ψυχονοητική κατάσταση στο φυσικόν του σώμα, αυτό το άτομο είναι εγγενώς ασταθές.

Έτι χειρότερον, λόγω της «φιλελευθέρας» ατομικής σηματοδοτήσεως της αρετής, σε συνδυασμόν με την κερδοφόρον θήρευση εκ μέρους οργανωμένων βιοϊατρικών συμφερόντων, οι διεμφυλικοί άνθρωποι ενθαρρύνονται να επιδεινώσουν περαιτέρω την κατάστασή τους. Η δημοσία αποδοχή της «διεμφυλικής ταυτότητος» ευρίσκεται σε υψηλόν επίπεδον. Η τεχνολογία «θέλει» τα διεμφυλικά άτομα. Η διεμφυλική ταυτότης είναι η τελική πράξη της διευθύνσεως και του ελέγχου του σώματος.

Παρά το ότι συνιστούν μίαν μικροσκοπικήν μειονότητα, οι διεμφυλικοί άνθρωποι είναι πλέον ανυψωμένοι στην σύγχρονη «δυτικήν ψυχή» ως σύμβολον της «προόδου» και της «ελευθερίας». Αντιπροσωπεύουν τώσον έναν νέο πολιτιστικό κανόνα, όσον και μια σκληρά φραγή στις αρχαίες γενεαλογίες τις «φέρουσες» ιστορικές γραμμές αίματος.

Πέραν των ιατρικών επιπλοκών, η διεμφυλική «χαμηλή χειρουργική επέμβαση»³ είναι μια μορφή στειρώσεως. Από αυτήν την άποψη, οι διεμφυλικοί άνθρωποι αποτελούν ένα τραγικόν σύμβολον της εποχής μας, εποχής ελέγχου των γεννήσεων και ιδιομόρφου ακουσίας αγνείας. Θα ημπορούσαμε επίσης να σκεφθόμεν ότι ενδεχομένως υπάρχει κάτι στο πόσιμον ύδωρ, επειδή τα επίπεδα τεστοστερόνης και οι μετρήσεις των σπερματοζωαρίων υφίενται παγκοσμίως. Ένας πρωταρχικός ύποπτος είναι η διαρροή μικροπλαστικών⁴ από το Τεχνείον, καθώς και άλλες ιδιοπαθείς ενδοκρινικές διαταραχές. Θα τολμούσαμε να ειπούμε ότι οι πολιτιστικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη βιολογία είναι τουλάχιστον εξ ίσου σημαντικές.

Η γενετική καθορίζει τις δυνατότητες και τα όρια των χαρακτηριστικών μας, αλλά το περιβάλλον έχει επίσης βαθέα επιδραστικά αποτελέσματα και όχι μόνον χημικά. Επί παραδείγματι, τώσον οι πίθηκοι *rhesus macaque* (μακάκος ρήσος ή μακάκος ο μουλάττος) όσον και οι ποντικοί έχουν χαμηλοτέρα τεστοστερόνη μετά την απώλεια μιας κοινωνικής συγκρούσεώς τους, όπως και τα ανθρώπινα αρσενικά, είτε το πεδίον αντιπαρθέσεως είναι αθλητικόν, είτε διαπροσωπικόν ή ακόμη αφορά και σε απλά επιτραπέζια παιχνίδια.

Έτι παραδοξότερον είναι ότι, πειράματα με νυκτοπεταλούδες – σκώρους ευκαλύπτων και ρητινοπαραγωγών δένδρων έδειξαν ότι οι προνύμφες που εκτρέφονται σε πυκνές συναθροίσεις εκκολαπτηρίου αποκτούν μεγαλυτέρους όρχεις από ό,τι εκείνες που εκτρέφονται σε αραιές συναθροίσεις. Οι όρχεις των σκώρων ανταποκρίνονται στο ίδιο το κοινωνικόν περιβάλλον, παράγοντες περισσότερον σπέρμα εν αναμονή του εντόνου ανταγωνισμού. Τέτοια παραδείγματα αφθονούν, οδηγούντα ευλόγως κάποιον να αναμένει ότι τα αποθαρρυντικά κοινωνικά σήματα έχουν κάποιαν επίδραση στην παγκόσμιο παραγωγή τεστοστερόνης και στον διαθέσιμον αριθμόν των σπερματοζωαρίων.

Ολόκληρες γραμμές αίματος διαλύονται σε ένα τεχνολογικό φίλτρο, είτε μέσω της ρομαντικής απομονώσεως του ατόμου είτε μέσω του χημικού ευνουχισμού. Για να μην αποθαρρυνθούν και υπαναχωρήσουν, ορισμένοι «προχωρημένοι» αυτοαποκαλούμενοι προοδευτικοί έχουν κατά νουν μίαν πλέον εφήμερον συνέχεια. Για αυτούς, στον μακροπρόθεσμον αγώνα επιβιώσεως τα ψηφιακά μας μιμίδια είναι σημαντικότερα από τα βιολογικά γονίδια.

[Μιμίδιον είναι μία ιδέα, μία συμπεριφορά ή μία πεποιθήση εντός του πλαισίου μιας πολιτιστικής κληρονομιάς που μεταδίδεται από τον έναν στον άλλον υπό την μορφήν μιμήσεως (γραφή, ομιλία, χειρονομία κ.λπ.), φέρει δε συχνάκις συμβολικόν νόημα το οποίον αντιπροσωπεύει ένα συγκεκριμένο φαινόμενον ή θέμα. Οι υποστηρικτές της έννοιας θεωρούν τα μιμίδια ως τα πολιτισμικά ανάλογα των γονιδίων, καθώς αυτοαναπαράγονται, μεταλλάσσονται και ανταποκρίνονται στις επλεκτικές πιέσεις.]

Πρέπει να υπερβούμε την γενετική μέσω του πολιτισμού ! Ακριβώς όπως οι διεμφυλικές διαδικασίες μεταβάλλουν το ανθρώπινον σώμα μέσω της τεχνολογίας, έτσι και η τεχνολογία θα καταστεί ένα νέον όχημα του ανθρωπίνου νοός.

ΥΠΟΣΗΜΙΩΣΕΙΣ

*1. Η «Γενεά Χ» είναι δημογραφική κοόρτη η οποία ακολουθεί τους μπέμπι μπούμερ [άτομα που έχουν γεννηθεί κατά την μεταπολεμική «έκρηξη βρεφών» (μπέμπι μπουμι), την αξιοσημείωτη αύξηση του ποσοστού των γεννήσεων μεταξύ 1946 και 1964] και προηγείται των «μιλένιαλ» / *millenials* [επειδή οι παλαιότεροι τους έγιναν ενήλικες γύρω στην έναρξη της τρίτης χιλιετίας (*millennium*) μ.Χ. Οι μιλένιαλ είναι γνωστοί και ως Γενεά Υ].*

Κοινωνικοί ερευνητές και δημοφιλή μέσα χρησιμοποιούν γενικώς τα έτη γεννήσεων μεταξύ 1963 και 1980 για να καθορίσουν την γενεά Χ, ενώ κάποιες πηγές χρησιμοποιούν τα έτη γεννήσεως από το 1960 έως εκείνα μεταξύ του 1977 και του 1985. Με βάση αυτόν τον ορισμό, το 2020 υπήρχαν περίπου 65,2 εκατομμύρια μέλη της γενεάς Χ στις ΗΠΑ. Τα περισσότερα μέλη της γενεάς Χ είναι απόγονοι της λεγομένης «Σιωπηλής Γενεάς» ή των πρώτων μπούμερ. Η γενεά Χ είναι συνήθως γονείς των μιλένιαλ ή της γενεάς Ζ.

*Ως γέννημα της δεκαετίας του 1970 και του 1980, δηλαδή μιας περιόδου γενικευμένης και ισχυράς αλλαγής των κοινωνικών αξιών, η γενεά Χ είχε λίαν μειωμένη επιτήρηση από τους ενήλικες, συγκαταλεγμένη με προηγούμενες γενεές. Αυτό το δρώμενο υπήρξεν παράπλευρον αποτέλεσμα του ηυξημένου αριθμού των διαζυγίων, καθώς και της ηυξημένης συμμετοχής των μητέρων στον χώρο της εργασίας πριν από την ευρεία διαθεσιμότητα δομών παιδικής φροντίδας εκτός οικίας. Ως έφηβοι και νεαροί ενήλικες (κατά τις δεκαετίες 1980 και 1990), η γενεά Χ ανεφέρετο και ως «γενεά του MTV», με ευθείαν αναφορά στον ομώνυμο διεθνή μουσικό τηλεοπτικόν διάυλον. Μερικές φορές οι γόνιοι της χαρακτηρίζοντο ως κυνικοί, μονίμως δυσαρεστημένοι, διαρκώς διαμαρτυρόμενοι και σκληροί. Κάποιες από τις ... «παλιτιστικές» επιρροές της γενεάς Χ ήσαν και τα μουσικά είδη της εναλλακτικής γκραντζ («ατημέλητης») μουσικής, με ρίζες στο Σηάτλ, της αφρικανογενούς χιπ χοπ μουσικής και οι «ανεξάρτητες ταινίες» (*Independent films* – ταινίες μεγάλου ή μικρού μήκους παραγόμενες εκτός του συστήματος των μεγάλων κινηματογραφικών στούντιο, με διανομή από ανεξάρτητες εταιρείες ψυχαγωγίας). Κατά το μέσον της ζωής τους τα μέλη της εν λόγω γενεάς έχουν χαρακτηρισθεί ως ενεργοί, ευχάριτοι άνθρωποι που έχουν επιτύχει ισορροπίαν μεταξύ εργασίας και κοινωνικής τους ζωής.*

2. Το «Ινστιτούτον Williams για τον σεξουαλικόν προσανατολισμόν και την ταυτότητα των φύλων, τον νόμο και την δημοσία πολιτική», (Williams Institute on Sexual Orientation and Gender Identity, Law and Public Policy, γνωστόν και ως WISOGILPP) ή συνήθως απλώς Ινστιτούτον Williams, είναι ένα Ινστιτούτο Ερευνής Δημοσίας Πολιτικής που εδρεύει στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια στο Λος Άντζελες – UCLA και επικεντρώνεται σε θέματα σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου. Το Ινστιτούτον Williams είναι αφιερωμένο στη διεξαγωγή «αυστηράς, ανεξαρτήτου ερευνής» σχετικής με τον σεξουαλικόν προσανατολισμόν και τον νόμο περί ταυτότητας των φύλων και την δημοσία πολιτική. Το Ινστιτούτον διαδίδει την έρευνά του στους υπευθύνους χαράξεως της πολιτικής, στους δικαστές, στα μέσα μαζικής ενημερώσεως και σε άλλους ενδιαφερομένους «...για να διασφαλίσει ότι οι αποφάσεις που επηρεάζουν την ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων και οικογενειών ΛΟΑΤΚΙ βασίζονται σε δεδομένα και γεγονότα». Το εγχείρημα ιδρύθη το 2001 από τον επιχειρηματία και φιλόανθρωπον Charles “Chuck” Williams, τον συνεργάτη του Stu Walter, τον δικηγόρον, οικονομολόγο και πολιτικόν επιστήμονα “Arnie” Kasso, τον νομικόν μελετητή καθηγητή Νομικής στη Νομική Σχολή του Χάρβαρντ Bill Rubenstein και τον νομικό Brad Sears. Στόχος τους ήταν να καταπολεμήσουν την διάχυτο προκατάληψη εναντίον των ΛΟΑΤΚΙ με ανεξάρτητο έρευνα σε συναφή. Το 2006, το αρχικό συγκρότημα συνεχυνεύθη με το «Ινστιτούτον Ομοφυλοφιλικών και Λεσβιακών Στρατηγικών Σπουδών», ιδρυθέν από την Mary Virginia Lee Badgett, και εσχηματίσθη το νυν Ινστιτούτον Williams. (Η Lee Badgett -γεννηθείσα το 1960- είναι Αμερικανίς οικονομολόγος στο Πανεπιστήμιον Amherst της Μασαχουσέτης, γνωστή για την έρευνά της περί οικονομικών ζητημάτων σχετικών με τις λεσβίες, τους ομοφυλοφίλους και τις οικογένειές τους).

Τα πρώτα έτη λειτουργίας του Ινστιτούτου εκαθιέρωσαν την δέσμευσή του στην διεπιστημονική έρευνα που συνεχίζεται σήμερα. Οι μελετητές του Ινστιτούτου ανέλυσαν ενδελεχώς τον αντίκτυπον της ισότητος των γάμων, καταθέτοντες πλειστάκις υπομνήματα υποστηρίξεως των ομοφυλοφίλων κατά αντιδίκων τους, προσώπων και φορέων. Το 2011, το Ινστιτούτο Williams εδημοσίευσεν μία από τις πρώτες εκτιμήσεις που υποστηρίζονται από δεδομένα του πληθυσμού των ΛΟΑΤΚΙ στις ΗΠΑ, οι οποίες «διεφώτισαν» το κοινό περί των πιθανών επιπτώσεων των πολιτικών και των νόμων στους ΛΟΑΤΚΙ σε εθνικόν επίπεδο.

Στις ΗΠΑ, επί σχεδόν δύο δεκαετίες, οι υπεύθυνοι για τη χάραξη πολιτικής, οι νομοθέτες, οι δικηγόροι υπερασπίσεως και τα δικαστήρια βασίστηκαν στην εμπειρία του Ινστιτούτου Williams. Οι μελετητές του έχουν συμβουλεύσει πλειστάκις κυβερνητικές υπηρεσίες για την βελτίωση της ομοσπονδιακής συλλογής δεδομένων περί των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων. Έχουν παράσχει την μαρτυρία τους στο Κογκρέσο σε ακροάσεις σχετικές με το περι ομοφυλοφιλίας κοινωνικοπολιτικόν αξίωμα διαχειρίσεως του προσωπικού «Μην ερωτάτε, μην ειπέτε» και σχετικές με τον νόμον περί μη διακρίσεων στις απασχόληση. Ο νυν υπέργηρος «προοδευτικός» δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου των ΗΠΑ, Άντονι Μακ Λάοντ Κένεντι (Anthony McLeod Kennedy) εχρησιμοποίησεν τις εκτιμήσεις του Ινστιτούτου Williams σχετικής με τον αριθμόν ομοφύλων ζευγών που ανατρέφουν παιδιά, ως αποφασιστικόν παράγοντα στην απόφαση ορόσημον στην δίκη του ομοφυλοφίλου εκπαιδευτικού James Obergefell κατά του πολιτειακού εκπροσώπου του Υπουργείου Υγείας του Ουάσιγκτον Richard Hodges, η οποία εχορήγησεν «ισότητα γάμου» ετεροφυλοφίλων και ομοφυλοφίλων στις Η.Π.Α.

Σήμερα, το Ινστιτούτο Williams έχει ετήσιον προϋπολογισμό άνω των 4,5 εκατομμυρίων δολαρίων και μόνιμον προσωπικό 25 ατόμων, με εμπειρογνώμοσή στα οικονομικά, στη δημοσίαν υγεία, στην δημογραφία, στην δημοσίαν πολιτική, στην ψυχολογία και στον νόμο.

3. Οι όροι «χειρουργική επέμβαση στο ανώτερον μέρος» και «χειρουργική επέμβαση στο κατώτερον μέρος» του σώματος, αναφέρονται σε χειρουργικές επεμβάσεις στο στήθος και στα γεννητικά όργανα αντιστοίχως, όπως αναφέρεται στο «Γλωσσάριον των διεμφυλικών όρων» («Glossary of Transgender Terms»), της Λίνελ Σμιθ (Linell Smith), συγγραφέως και συντακτριάς στο «Johns Hopkins Medicine» (20/11/2018)

4. Τα μικροπλαστικά είναι μικροσκοπικά κομμάτια πλαστικών ρυπαρινόντων το περιβάλλον. Δεν είναι συγκεκριμένα είδη πλαστικού, αλλά κάθε είδους πλαστικά κομμάτια που έχει μήκος λιγότερο από πέντε χιλιοστά, σύμφωνα με την Αμερικανική «Εθνική Υπηρεσία Ωκεανών και Ατμοσφαιρας» (NOAA – «National Oceanic and Atmospheric Administration»). Εισδύουν βραδέως στα φυσικά οικοσυστήματα από μίαν πληθώρα πηγών, συμπεριλαμβανομένων των καλλυντικών, των ενδυμάτων και των βιομηχανικών διεργασιών. Τα κύρια μικροπλαστικά είναι πλαστικά θραύσματα ή σωματίδια που έχουν ήδη μέγεθος 5 χιλιοστά ή μικρότερον προ της εισόδου τους στο περιβάλλον. Αυτά περιλαμβάνουν τις μικροίνες από ενδύματα, τα μικροσφαιρίδια και τα πλαστικά σφαιρίδια. Η ύπαρξη των μικροπλαστικών έγινε γνωστή πρόσφατα και ως αποτέλεσμα οι επιπτώσεις τους στην υγεία δεν έχουν γίνει κατανοητές. Ανησυχίες υπάρχουν κυρίως για τα νανοπλαστικά τα οποία έχουν υποκυτταρικό μέγεθος (<100μm) και ενδέχεται να επιδρούν στην βιοχημεία του οργανισμού.

Μέρος 5

ΜΕΤΑ-ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ: Cyborg Δικαιώματα και Βιοϊατρική Ευγονική -έ

Η διεμφυλική Μαρτίνη Αλιάνα Ρόθμπλατ (Martine Aliana Rothblatt), είναι Αμερικανός δικηγόρος, συγγραφέας, επιχειρηματίας, πρώην άρην μετανθρωπιστής και νυν διεμφυλική γυναίκα, καθώς επίσης και ιδρύτρια του διασήμου επιδραστικού οργανισμού «Sirius XM» (μιας αμερικανικής εταιρείας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων με έδρα το Μανχάταν της Νέας Υόρκης, η οποία παρέχει δορυφορικές ραδιοφωνικές και διαδικτυακές ραδιοφωνικές υπηρεσίες, λειτουργούσες στις Ηνωμένες Πολιτείες). Από τα 70 έτη που ευρίσκεται εν ζωή, η Ρόθμπλατ έχει διέλθει ως γυναίκα μόλις τα 30 εξ αυτών. Πριν αλλάξει φύλο, είχε δημιουργήσει μίαν πενταμελή οικογένεια, η οποία την υπεστήριξε στον επαναπροσδιορισμό του σεξουαλικού της προσανατολισμού (μάλιστα η τέως σύζυγός της παραμένει μαζί της έως σήμερα, ενώ τα τέκνα της εξακολουθούν να την αποκαλούν «μπαμπά»).

Παρ' ότι η προσωπική ιστορία της Ρόθμπλατ είναι εξόχως σπανία, το ιδιότυπον κοινωνικόν της αποτύπωμα και η όλη τροχιά της την καθιστούν κεχωρισμένη διακριτήν περίπτωση. Όταν η μικροτέρα θυγατέρα της προσεβλήθη από μίαν προοδευτικώς εξελισσομένη και επιδεινουμενή βαρείαν ασθένεια του αναπνευστικού κυκλώματος της κυκλοφορίας (πνευμονική υπέρταση), η Ρόθμπλατ ίδρυσε μίαν εταιρείαν βιοτεχνολογίας και κατώρθωσεν να ανεύρει μίαν θεραπείαν διασώζουσα την ζωήν του παιδιού. Η εταιρεία της σήμερον έχει ετήσιον κύκλον εργασιών μεγαλύτερον από ένα δισεκατομμύριον δολάρια, ενώ η προσωπική της αμοιβή την κατατάσσει στις κορυφαίες θέσεις του καταλόγου με τους πιο αμειβομένους τα μέγιστα εταιρικούς Διευθύνοντες Συμβούλους στις ΗΠΑ και ολόκληρον τον Κόσμον. Έχει «προβλέψει» ότι στο μέλλον οι άνθρωποι θα επιτύχουν να πραγματοποιούν μεταφόρτωση του νούς τους στον ηλεκτρονικόν υπολογιστή.

Η Ρόθμπλατ – που τώρα ευρίσκεται και στο Διοικητικόν Συμβούλιον της πασιγνώστου κλινικής Mayo– αποτυπώνει αυτήν τη βιο-μετάθεσή της στο ψηφιακόν της συμπέρασμα του βιβλίου της «Από το διεμφυλικό στο διανθρώπινο: Μία δικήρυξη περί της ελευθερίας της μορφής» (2011) : «Η χειρουργική και η φαρμακευτική τεχνολογία επιτρέπει την τροποποίηση του σώματος σε μίαν διεμφυλικήν σφαίρα....Η Κυβερνητική Τεχνολογία επέτρεψε στους ανθρώπους να ενδυθούν ανέτως το πρόσωπον μίας απεριόριστου ποικιλίας σεξουαλικών τύπων και να ζουν, να εργάζονται και να παίζουν σε διαδικτυακώς συνδεδεμένες ζωές με

αυτές τις διεμφυλικές ταυτότητες». Κατά κάποιον τρόπον, αυτός ο εικονικός εαυτός είναι περισσότερο πραγματικός από τον φυσικόν. Και όταν το σώμα αποθνήσκει, το εικονικόν του «κέλυφος» θα επιβιώσει στο διηνεκές.

Προχωρούσα πέραν από τα ανθρώπινα διεμφυλικά δικαιώματα, η Ρόθμπλατ υποστηρίζει την νομική αναγνώριση όλων των μορφών συνθετικής ζωής, από τα ρομπότ και την τεχνητή νοημοσύνη έως τις μεταφορφωθείσες προσομοιώσεις ανθρώπινων χαρακτήρων. Εξηγεί : «Το πρώτον βήμα για την επέκταση των μαθημάτων της διεμφυλικότητας στον διανθρωπισμό είναι να αναγνωρίσουμε την συνέχεια της ζωής σε όλη την έκταση των υποστρωμάτων, ακριβώς όπως και την συνέχεια του φύλου σε όλη την έκταση των σωματικών τύπων. Αυτό σημαίνει ότι οι συνειδητές οντότητες, είτε από σάρκα, είτε συνθετικές, είτε υβρίδια, πρέπει να αντιμετωπίζονται εξ ίσου και χωρίς διαφοράν συμφώνως προς τον νόμο».

Επομένως, όταν ολόκληρα σμήνη των ταχέως πολλαπλασιαζομένων chatbots (εφαρμογών λογισμικού ή διεπαφών ιστού σχεδιασμένων να μιμούνται την ανθρώπινη συνομιλία μέσω αλληλεπιδράσεων κειμένου ή φωνής) λένουν ότι είναι «συνειδητά», αυτές οι τεχνητές νοημοσύνες θα πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα ψήφου με εμάς – ακόμη και εάν ταχέως υπερβούν αριθμητικώς τους ανθρώπους.

Είναι ένα δρώμενο ωσάν την μαζική μετανάστευση, εν συνδυασμῷ με τους «μη παίκτης χαρακτήρες» στα βιντεοπαιχνίδια («Non Player Characters» – NPCs), χαρακτήρες του παιχνιδιού τους οποίους ο παίκτης δεν δύναται να ελέγξει. Αντιθέτως οι ενέργειές τους διευθύνονται από το λογισμικόν και συχνάκις παριστούν αντίδραση προς την συμπεριφοράν των κατευθυνομένων χαρακτήρων του παιχνιδιού. Μάλιστα σε παίγνια ρόλων, οι NPCs είναι σημαντικοί για την ενίσχυση και προώθηση της τρεχούσης πλοκής του παιχνιδιού. Το «συνειδητόν» και τα «δικαιώματα» αυτών των τεχνητών οντοτήτων φαίνονται ενδεχομένως ως ένα ακραίον και γελοίον επιχείρημα, αλλά όπως φαίνεται αυτό έχει φθάσει τα τελευταία έτη στο προσκήνιον.

Οι υποστηρικτές περιλαμβάνουν τον Αυστραλόν, Αυστροεβραϊκής καταγωγής φιλόσοφον Πίτερ Άλμπερτ Ντέιβιντ Σίνγκερ (Peter Albert David Singer, γεννηθέντα το 1946 ηθικόν φιλόσοφον και καθηγητήν Βιοηθικής στο Πανεπιστήμιον Πρίνστον), τον Βρετανόν εξελικτικόν βιολόγον Κλίντον Ρίτσαρντ Ντῶκινς (Clinton Richard Dawkins), γεννηθέντα το 1941 που είναι επίσης ηθολόγος, και συγγραφεύς βιβλίων εκλαιϊκευμένης επιστήμης. Μέχρι το 2008 διετήρει την Έδραν για την Λαϊκὴ Κατανόηση της Επιστήμης στο Πανεπιστήμιον της Οξφόρδης) και τον προεδρικόν υποψήφιον του Διανθρωπιστικού Κόμματος το 2016, τον Αμερικανόν Ζόλταν Ίστβαν Γκυούρκο (Zoltan Istvan Gyurko), γεννηθέντα το 1973, διανθρωπιστήν, επιχειρηματία, δημοσιογράφο και μελλοντολόγον, πτυχιούχον της φιλοσοφικής και της θεολογικής σχολής του Πανεπιστημίου Columbia της

Νέας Υόρκης. Ο τελευταίος υπεστήριξε επίσης ότι τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων είναι ένα θεμελιώδες βήμα για τα πολιτικά δικαιώματα των cyborgs / «κυβερνητικών οργανισμών».

Μοιραίως κάποιος υποπίπτει στον πειρασμό να εξισώσει την διεμφυλικότητα με τον διανθρωπισμόν, αλλά βεβαίως ο κόσμος είναι περιπλοκότερος και από αυτήν την αντι-φυσική και αντι-ιστορική υπεραπλούστευση. Οι πολιτισμοί διακλαδίζονται σε απροσδόκητες κατευθύνσεις. Αυτές είναι ακόμα περιθωριακές έννοιες στην κοινότητα των ομοφυλοφίλων, όπως και η ετερόφιλος πλειοψηφία. Ως σχολή σκέψης, ο διανθρωπισμός καθοδηγείται κυρίως από ετεροφυλοφίλους (όντως ή καθ' υποκρισίαν) λευκούς άρρενες. Όμως και μερικοί διεμφυλικοί είναι δυναμικοί κριτικοί του διανθρωπισμού, όπως ο/η δημοσιογράφος, συγγραφέας, ιστορικός, φιλόσοφος και εσχατολόγος Εμίλ Φιλ Τόρρες (Emile Phil Torres). Ωστόσο, στην ριζοσπαστικόν άκρον του διανθρωπισμού, σε μίαν πυρετώδη προσπάθεια να μεταβάλλουν τους βιολογικούς ρυθμούς με την τεχνική, η ιδεολογία της διεμφυλικότητας καθίσταται εν τέλει μια ολισθηρά κλίση προς την τεχνολογική λήθη του ανθρώπου.

Υπάρχει αρκετός χώρος και ... για τον ετεροφυλόφιλον διανθρωπισμόν: Επιστρέφοντας στην φυσική αναπαραγωγή, διαπιστώνουμε ότι τα προγράμματα ανθρωπίνης αναπαραγωγής έχουν καταστεί συνήθη στα πλούσια έθνη. Για το μεγαλύτερον μέρος της ιστορίας του είδους μας, η επιλογή ενός συντρόφου και η σύλληψη ενός παιδιού ήσαν θέματα ενστίκτου και πίστωσης. Είναι ισχυρός; Είναι ωραία; Είμεθα έτοιμοι να φέρουμε μια νέαν ζωή σε αυτόν τον κόσμον; Τι θέλει ο Θεός; Χωρίς τεχνολογικά φίλτρα, τα στοιχήματα αυτών των αποφάσεων είναι αρκετά υψηλά. Δυστυχώς όμως, τα ποσοστά αποτυχίας τους είναι σημαντικά. Οι αποβολές, η βρεφική θνησιμότης και οι γενετικές ανωμαλίες είναι κοινές στις προνεωτερικές κοινωνίες. Αλλά αυτό αλλάζει και δη ταχέως.

Στο σημερινόν Τεχνείον, τα ετεροφυλόφιλα ζεύγη που δυσκολεύονται να συλλάβουν βασίζονται σε μια σειράν τεχνικών γονιμότητος. Για τα ομοφυλόφιλα ζεύγη, οι βιοϊατρικές εταιρείες και οι ενοικιαζόμενες υποκατάστατες μητέρες προσφέρουν τις .. «πρόσθετες υπηρεσίες» τους. Το τεχνολογικόν φίλτρον ήνοιξε τις πύλες του ώστε να διέλθουν οι απόγονοι τους. Οποιοδήποτε γονείς πάσχουν από κληρονομικές διαταραχές έχουν τώρα τρόπους να μειώσουν ή να εξαλείψουν τον κληρονομικόν κίνδυνον για τα παιδιά τους. Περισσότερον φιλόδοξοι γονείς είναι πρόθυμοι να συνδράμουν στην γενετική ψυμιθίωση των απογόνων τους, ώστε να βελτιώσουν την «γραμμήν του αίματος» και να καταστήσουν τους απογόνους τους πλέον ανταγωνιστικούς.

Είμεθα όλοι προσκεκολλημένοι στην κατασκευάστριά μας «γενετική χείρα» που μας έπλασεν, αλλά αυτοί οι γονείς ευρίσκουν προσφόρους τρόπους για να κερδίσουν το σκληρόν παίγνιον του περί υπάρξεως αγώνος. Είναι έτοιμοι για να νικήσουν την εξέλιξη στο ίδιο το παίγνιό της.

Κατά την νεο-Δαρβινική άποψη, τα άγρια ζώα υπόκεινται στην ιδιοτροπία της φύσεως. Οι τυχαίες μεταλλάξεις ... ανταλλάσσουν κάρτες στο γενετικόν χαρτοπαίγνιον ενός οργανισμού, για καλύτερους ή χειρότερους τελικούς συνδυασμούς (συνήθως χειρότερους). Μια τέτοια μετάλλαξη θα ημπορούσε να σημαίνει μεγαλύτερον εγκέφαλον ή ισχυρότερα οστά, αλλά πιθανότερον σημαίνει καρκίνο ή σκελετική παραμόρφωση. Υπάρχει επίσης σεξουαλικός ανασυνδυασμός. Κάθε σπέρμα και ωάριον μεταφέρει το ήμισυ των γονιδίων κάθε γονέως, τα οποία αναδιανέμονται και ανασηματίζονται όταν σχηματίζεται ο γαμέτης. Μετά την σύλληψη, το αρσενικόν ήμισυ αυτών των βιολογικών αναδιατασσομένων «παιγνιοχάρτων» αναμειγνύεται με το θήλυ ήμισυ. Η μετάλλαξη και ο ανασυνδυασμός είναι τα δρώμενα απ' όπου προκύπτουν τα νέα χαρακτηριστικά.

Καθώς το παίγνιον της ζωής εξελίσσεται, η φυσική επιλογή απορρίπτει τυχόν ακαταλλήλους συνδυασμούς στον δαρβινικό κάδον απορριμμάτων. Έτσι, στην κανονική κατάσταση της φύσεως, κάθε γενεά είναι μια ανανέωση της γραμμής αίματος, της γενεαλογίας. Σε δύσκολες εποχές, οι περισσότερες γενετικές ασθένειες και παραμορφώσεις διαχωρίζονται και απομακρύνονται. Εν τω μεταξύ, διατηρούνται οι ικανότεροι.

Η ευγονική βασίζεται στην ιδέα ότι ο πολιτισμός εχαλάρωσεν αυτή την επιλεκτική πίεση. Ως αποτέλεσμα, οι γενετικές διαταραχές έχουν συσσωρευθεί στους ανθρώπους, μαζί με αντιαισθητικά πρόσωπα και χαμηλά πηλίκα νοημοσύνης (IQs). Όμως αυτό δεν είναι ένα πρόβλημα το οποίον δεν ημπορεί να διορθωθεί. Για τους φιλελευθέρους ευγονιστές, το Τεχνείον παρέχει απαλότερες και ηπιότερες εναλλακτικές λύσεις για την φρικτήν διαδικασία της φυσικής επιλογής. Επί του παρόντος, τρία πρωτογενή εργαλεία είναι ευχερώς διαθέσιμα : In vitro γονιμοποίηση σε συνδυασμόν με τις προ-εμφυτεύσεως γενετικές δοκιμές και επιλογήν εμβρύου.

Η εξωσωματική γονιμοποίηση ή γονιμοποίηση in vitro (IVF – In vitro fertilization) ξεκίνησεν με το πρώτο «Μωρό Δοκιμαστικού Σωλήνος» («Test Tube Baby»), την Αγγλίδα Λουίζα Τζού Μπράουν (Louise Joy Brown) που εγεννήθη στο Μάντσεστερ του Ηνωμένου Βασιλείου το 1978. Έκτοτε η πρακτική αυτή έχει καταστεί ο κανών για τα άκληρα ζεύγη που αγωνίζονται να συλλάβουν. Στις ΗΠΑ περίπου ένα στα δέκα ζεύγη έχουν προβλήματα γονιμότητος και εκατομμύρια στρέφονται στην εξωσωματική γονιμοποίηση, με 1 έως 2 τοις εκατό των Αμερικανών γονέων ετησίως να αποκτούν μωρά του δοκιμαστικού

σωλήνος. Η γυναίκα λαμβάνει φάρμακα για την τόνωση της παραγωγής ωαρίων και τα ωάρια απομακρύνονται χειρουργικά. Το σπέρμα του ανδρός προστίθεται εγχέομενο στους ωάριον εντός ενός τρυβλίου καλλιέργειας Πέτρι (Petri), με ειδικά θρεπτικά υλικά και το αυξανόμενο έμβρυον τοποθετείται σε θάλαμον ελεγχόμενης θερμοκρασίας (επωαστικών κλίβανον) επί περίπου πέντε ημέρες. Εάν το ζεύγος θέλει περισσότερες επιλογές, ημπορούν να παράγουν δέκα ή περισσότερα έμβρυα κάθε φορά.

Η δοκιμή προ – εμφυτεύσεως είναι η κλειδί για την ευγονική διαδικασία. Το DNA εκχυλίζεται από κάθε έμβρυον, αλληλουχείται στο εργαστήριο και εξετάζεται για τυχόν γενετικά ζητήματα. Τα έμβρυα καταψύχονται έως ότου εξασφαλισθούν τα αποτελέσματα. Οι ευκόλως αναγνωρίσιμες καταστάσεις περιλαμβάνουν χρωμοσωμικές ανωμαλίες όπως το σύνδρομον Down, τρισωμία ή σύνδρομον Turner. Ημπορεί να διενεργηθεί λεπτομερέστερα γενετική ανάλυση για τον εντοπισμό της κυστικής ινώσεως, της δρεπανοκυτταρικής αναιμίας, της μυϊκής δυστροφίας, της νόσου Tay-Sachs ή γαγγλιοσιδώσεως (θησαυρώσεως λιπιδίων και καταστροφής των κυττάρων του κεντρικού νευρικού συστήματος) και πολλών άλλων μονογονιδιακών διαταραχών. Βεβαίως, η επιλογή του φύλου είναι αμέσως διαθέσιμος για γονείς με ... ιδιότυπες απαιτήσεις.

Εάν ένα έμβρυο αναγνωρισθεί ως ελαττωματικόν, «αυτός» ή «αυτή» απορρίπτεται στον κάδον των βιολογικών αποβλήτων. Το αποτέλεσμα τέτοιων διαδικασιών είναι η μαζική άμβλωση πριν τα παιδιά αισθανθούν ποτέ την θalπωρήν μιας μήτρας. Είναι μια διαδικασία εξαλείψεως, κειμένη μεταξύ τυχαιότητας και λεπτομερούς προγραμματισμού, μεταξύ ενός αναισθητού τουρνουά πόκερ και ενός ψυχρού διαγωνισμού ορθογραφίας. Μόλις καθορισθεί ένα συγκρότημα επιθυμητού εμβρύου, ακολουθεί η «εμβρυομεταφορά»: Αυτός ή αυτή αποψύχεται και εμφυτεύεται στην μήτρα της μητρός ή στην νοικοιαζόμενη μήτρα μιας υποκαταστάτου μητρός. Με την παραδοχήν ότι η εγκυμοσύνη δεν έχει επιπλοκές και το κύημα γεννάται υγιές, η στοχοθετημένη γενετική διαταραχή έχει απομακρυνθεί από την γενεαλογία των γονέων. Συνεπώς δεν απαιτείται φυσική επιλογή.

Ένα κλασικόν παράδειγμα αυτής της διαδικασίας είναι ο συγκριτικός ρυθμός του συνδρόμου Down στην Ιρλανδία και στην Ισλανδία. Η κατάσταση προκαλείται από ένα επιπλέον χρωμόσωμα, επομένως αναγνωρίζεται ευκόλως από την προγεννητική εξέταση. Στην Ιρλανδία, όπου οι θρησκευτικοί κανόνες και οι νομικές απαγορεύσεις έχουν καταπνίξει τις επιλεκτικές άμβλώσεις, πολλά παιδιά εξακολουθούν να γεννώνται με σύνδρομον Down. Στην Ισλανδία, με τις πλέον προοδευτικές στάσεις της απέναντι στην «φιλέλευθέραν ευγονική», δεν υπάρχουν πλέον παιδιά με σύνδρομον Down. Αυτή η σιωπηλή γενοκτονία των ατόμων με ειδικές ανάγκες είναι απλώς ένα στιγμιότυπον ενός πολύ μεγαλύτερου επερχομένου μετασχηματισμού, με βαθείες συνέπειες για την ανθρωπινή βιολογία και την κοινωνική ζωή.

Η «Γονιδιωματική Πρόβλεψη» («Genomic Prediction») είναι μία εταιρεία βιοτεχνολογίας στο Νιού Τζέρσεϊ των ΗΠΑ, που ιδρύθη από τον Αμερικανόν φυσικόν και γενετιστήν Στήβεν Ντάο Χούι Χσου (Steven Dao Hui Hsu) και εχρηματοδοτήθη από τον Sam Altman, Διευθύνοντα Σύμβουλον της εταιρείας «Open AI»

[Η OpenAI είναι αμερικανικόν ερευνητικόν εργαστήριον τεχνητής νοημοσύνης (AI) αποτελούμενον από την μη κερδοσκοπικήν OpenAI Incorporated (OpenAI Inc.) και την κερδοσκοπικήν θυγατρικήν της εταιρεία OpenAI Limited Partnership (OpenAI LP). Σημειώστε ότι με αυτή την εταιρεία συνεργάστηκε αρχικώς ο Elon Musk σε προγράμματα τεχνητής νοημοσύνης και αργότερα απεχώρησε καταγγέλοντας τις πρακτικές και τους στόχους της OpenAI].

Η «Γονιδιωματική Πρόβλεψη» προσφέρει γενετικόν έλεγchon για τα έμβρυα της εξωσωματικής γονιμοποίησης, μιαν πλέον εξελιγμένη κάρτα βαθμολογίας για αυτόν τον «εμβρυϊκόν διαγωνισμόν» αξιολογήσεως. Η προηγμένη τεχνητή νοημοσύνη είναι ένα μυστικόν της επιτυχίας τους. Επί πέντε έτη, η γονιδιωματική πρόβλεψη έχει προσφέρει δοκιμές για μια σειράν αμφιλεγόμενων χαρακτηριστικών. Ένας άλλος δυνητικός γενετικός στόχος είναι το ύψος. Τα έμβρυα που κρίνονται ότι είναι βραχύσωμα απορρίπτονται. Ένας άλλος βασικός στόχος είναι η νοημοσύνη. Οι ενδεχόμενοι μελλοντικοί ανόητοι θα καταδικάζονται ως αζήτητοι.

Για να είμεθα ακριβείς, δεν υπάρχει ένα ενιαίον «γονίδιον ευφυίας». Αν και μια μεγάλη σειρά γονιδίων (ίσως χίλια ή περισσότερα) συνδέεται με τους ευφείς – ακόμη και αυτή είναι αμφισβητήσιμη. Οι γενετιστές ισχυρίζονται ότι εντοπίζουν συνθήκες όπως η ασθένεια του Huntington ή το σύνδρομον Down με ακρίβειαν 99 %. Αλλά η διακύμανση στο IQ: Οι βεβαιότερες προβλέψεις είναι περίπου είκοσι τοις εκατόν. Στο ανθρώπινον γονιδίωμα κωδικοποιούνται περισσότερες από είκοσι χιλιάδες πρωτεΐνες. Πολλές από τις λειτουργίες και τις αλληλεπιδράσεις τους παραμένουν ένα μυστήριο.

Λόγω των δεοντολογικών αντιπαραθέσεων, η «Γονιδιωματική Πρόβλεψη» προσφέρει μόνον αποτελέσματα που υποδεικνύουν χαμηλότερο IQ, παράγouσα έτσι αρνητικήν ευγονικήν. Πιστεύουν ότι ημπορούν να εντοπίσουν υψηλότερα IQ για τους πελάτες, αλλά δεν θα το κάνουν. Τουλάχιστον όχι ακόμα. Ωστόσο, μόλις η κοινωνία επεξεργασθεί τις ηθικές ιδιοτροπίες, συνήθειες και τα συναφή προβλήματα, θα υπάρξει μια αρκούντως μεγάλη αγορά για θετική ευγονική. Μια αυστηρά δημοσκόπηση που διεξήχθη εφέτος στις ΗΠΑ απεκάλυψεν ότι σχεδόν οι μισοί από εμάς τους ενήλικες θα εχρησιμοποιούν γενετικές δοκιμές προ-εμφυτεύσεως για να επιλέξουν για τους απογόνους τους υψηλόν IQ, εάν αυτό εσήμαιεν ότι το τέκνον τους θα ημπορούσε να

επιτύχει την είσοδόν του σε ένα «από τα κορυφαία 100 Κολλέγια». Σχεδόν το έν τρίτον edήλωσεν ότι θα εχρησιμοποιεί την άμεσον επεξεργασίαν γονιδίων ώστε να εξασφαλίσουν την είσοδον του τέκνου τους εκεί.

Αυτή η δημοσκόπηση παρακολουθεί μίαν μελέτην του Pew Research Center το 2022 για την «Τεχνητή Νοημοσύνη και ανθρωπίνη ενίσχυση» (το Pew R.C. είναι μια αμερικανική δεξαμενή σκέψεως με έδραν την Ουάσιγκτον. Παρέχει πληροφορίες για κοινωνικά θέματα, την κοινήν γνώμη και τις δημογραφικές τάσεις, πληροφορίες που εν τέλει διαμορφώνουν τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον κόσμον). Σχεδόν οι μισοί Αμερικανοί edήλωσαν ότι θα ήθελαν «η γονιδιακή επεξεργασία να μειώσει σημαντικώς τον κίνδυνον για σοβαρές ασθένειες του μωρού τους», και σχεδόν το 40 % edήλωσεν ότι η κοινωνία θα είναι «καλύτερα» με τέτοιες διαδικασίες. Ένα 20 % edήλωσεν επίσης ότι θα ήθελαν «εμφυτεύματα μικροκυκλωμάτων – τσιπ υπολογιστών στον εγκέφαλον του μωρού τους για να επιτύχει πολύ ταχύτεραν / ακριβή νοητικήν επεξεργασία».

Εάν οι πελάτες θέλουν προσχεδιασμένα μωρά στα οποία εμφυτεύονται τσιπ εγκεφάλου, οι εταιρείες θα χαρούν να τους τα παράσχουν για μια μετρίαν αμοιβή. Σε περίπτωση που η τεχνολογία αποδειχθεί αποτελεσματική – ή απλώς πειστική – η υιοθέτηση της τεχνολογίας σε ευρείαν κλίμακα είναι απολύτως βεβαία. Ορισμένες γραμμές αίματος θα συνεχίσουν να απομακρύνονται από την ομάδα γονιδίων μας μέσω του ελέγχου των γεννήσεων και της εμβρυϊκής εκτρώσεως, ενώ άλλες θα μεταλλαχθούν αμετακλήτως. Οι πιθανότητες είναι ηυξημένες ότι το γενετικόν τοπίον του τέλους του εικοστού πρώτου αιώνας θα μεταβληθεί βαθέως, επί τα βελτίω ή επί τα χείρω. Πάντως, η τεχνολογία «θέλει» την βιοϊατρικήν ευγονικήν.

Αθανάσιος Κωνσταντίνου